

Center for Børn og Forebyggelse

Nøgletal 2016

Modelfoto: Colourbox

Indhold

1 Indledning	2
1.1 Læsevejledning	2
2 Børnetal i Ishøj og Vallensbæk kommuner.....	3
2.1 Fødsler.....	3
2.2 Elever i grundskolen	4
3 Underretninger	5
3.1 Antal underretninger	5
3.2 Underretninger fordelt på alder.....	6
3.3 Afsender af underretning	7
3.4 Årsag til underretning	9
4 Foranstaltninger	11
4.1 Foranstaltninger efter Lov om social service.....	11
4.1.1 Børnefaglige undersøgelser.....	11
4.1.2 Forebyggende foranstaltninger	12
4.1.3 Anbringelser.....	16
4.1.4 Efterværn.....	22
4.2 Foranstaltninger efter Folkeskoleloven.....	22
4.2.1 Indstillinger til Pædagogisk Psykologisk Vurdering	22
4.2.2 Eksklusionsandele	23
4.2.3 Specialundervisningsforanstaltninger	23
5 STU og voksenspecialundervisning.....	26
5.1 STU – Særligt Tilrettelagt Ungdomsuddannelse for unge med særlige behov.....	26
5.2 Voksenspecialundervisning	26
6 Afgørelser i Center for Børn og Forebyggelse.....	28
6.1 Afgørelser af klager vedrørende børne/familiesager	28
6.2 Afgørelser af klager vedrørende specialundervisning og STU	29

1 Indledning

Dette nøgletalskatalog præsenterer nøgletal for Center for Børn og Forebyggelse i 2016 og foregående år. Kataloget giver et overblik over centerets aktiviteter, og tegner et billede af, hvordan områderne udvikler sig. Det vil sige et billede af, hvor centerets aktiviteter er udfordrede, og hvor der er faldende efterspørgsel og/eller brug.

Nøgletalskataloget rummer således i mindre omfang uddybende beskrivelser af centerets aktiviteter og indsatser. Der har i de foregående års kvalitetsrapporter og årsrapporter været tradition for at beskrive, hvad de forskellige aktiviteter og indsatser rummer, og hvilke metoder, der benyttes i arbejdet. Disse beskrivelser findes i stigende grad i foldere, på Ishøj kommunes hjemmeside og i kataloget *Din Guide til Forebyggende Indsatser i CBF*, og er derfor udeladt i dette nøgletalskatalog.

Udover at beskrive udviklingen i brugen af foranstaltninger og efterspørgslen efter forebyggende indsatser og tilbud, beskriver nøgletalskataloget også den økonomiske udvikling indenfor de forskellige områder. Rapporten giver imidlertid ikke et samlet overblik over den økonomiske udvikling inden for hele området. Dette kan med fordel opnås ved at orientere sig i regnskabsbøgerne for Ishøj og Vallensbæk, hvor den økonomiske udvikling for henholdsvis Ishøj og Vallensbæk er nærmere beskrevet.

Der er så vidt muligt differentieret mellem Ishøj og Vallensbæk kommuner, når de forskellige områder beskrives i denne rapport. I hverdagen skelner medarbejderne imidlertid ikke imellem borgere fra Ishøj og fra Vallensbæk. På nogle enkelte områder er der forskellige tilbud i henholdsvis Ishøj og Vallensbæk kommuner, men i langt størstedelen af centerets aktiviteter udnyttes synergien ved at være samlet, og der handles derfor uafhængigt af, hvorvidt barnet/den unge bor i Ishøj eller Vallensbæk. Af denne grund er det ikke altid muligt at foretage en skarp skelnen i aktiviteten/indsatsen, når den skal beskrives i dette nøgletalskatalog.

1.1 Læsevejledning

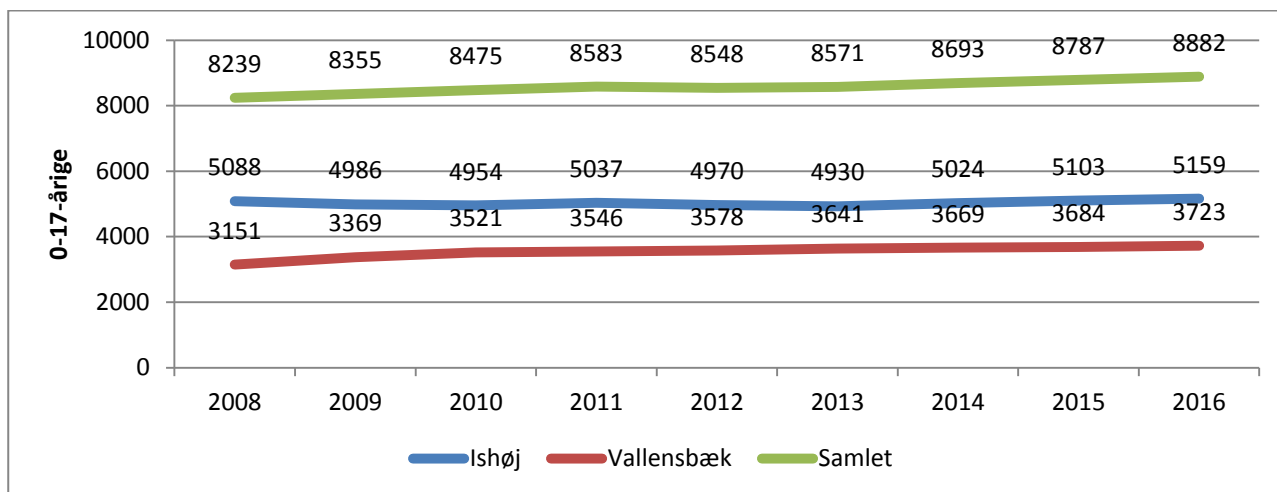
Nøgletalskataloget henvender sig først og fremmest til politikerne i Ishøj og Vallensbæk Kommuner. Hensigten er, at politikerne kan orientere sig om udviklingen i CBF's målgruppe, opgaver og indsatser. For borgere og medarbejdere i Ishøj og Vallensbæk kommuner såvel som for samarbejdspartner og øvrige interessenter vil nøgletalskataloget også være interessant læsning.

Årsrapportens andet kapitel præsenterer centrale nøgletal vedrørende børn og unge i Ishøj og Vallensbæk kommuner. Tredje kapitel beskriver udviklingen i de underretninger, som CBF modtager om børn og unge, hvis trivsel er truet. Fjerde kapitel beskriver udviklingen i CBF's indsatser for borgere i Ishøj og Vallensbæk kommuner på foranstaltningsområdet. Femte kapitel beskriver udviklingen i brugen af tilbuddene Særlig Tilrettelagt Ungdomsuddannelse (STU) og voksenspecialundervisning. Sjette kapitel redegør for afgørelser vedrørende klager i 2016.

2 Børnetal i Ishøj og Vallensbæk kommuner

Det samlede børnetal i Ishøj og Vallensbæk kommuner har været stigende igennem de senere år. Opslag i Danmarks statistik viser følgende udvikling i antal 0-17-årige i henholdsvis Ishøj og Vallensbæk kommuner.

Figur 1. Udvikling fra 2008 til 2016 i antal 0-17-årige med bopæl i Ishøj og Vallensbæk kommuner¹

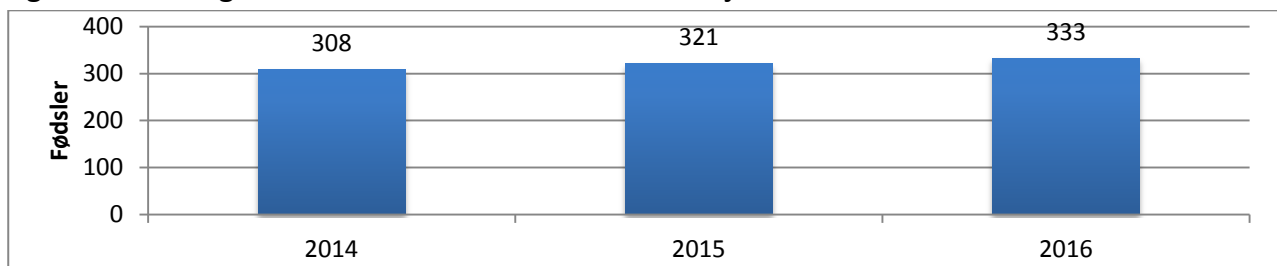
Fra 2008 til 2016 er der sket en stigning i antallet af 0-17-årige i Ishøj Kommune på 1,4 %. I samme periode er antallet af 0-17-årige i Vallensbæk Kommune steget med 18,2 %. Samlet for begge kommuner er der sket en stigning i børnetallet fra 2008 til 2016 på 7,8 %.

2.1 Fødsler

I 2016 blev der født 333 børn i Ishøj Kommune. Antallet af fødsler i Ishøj Kommune² er steget fra 321 fødsler i 2015 til 333 fødsler i 2016. Det svarer til en stigning i årligt antal fødsler på 3,7 %.

I 6,6 % af de 333 fødsler i 2016 var mor mellem 20 og 23 år. Barnet blev født imellem 24. og 36. uge i 6,3 % af de 333 fødsler i 2016. Dermed betegnes børnene som præmature.

Figur 2. Udvikling fra 2014 til 2016 i antal fødsler i Ishøj Kommune³

¹ Figuren viser antal 0-17-årige i Ishøj og Vallensbæk Kommuner i 4. kvartal af 2008-2016. Datakilde: Danmarks Statistik.

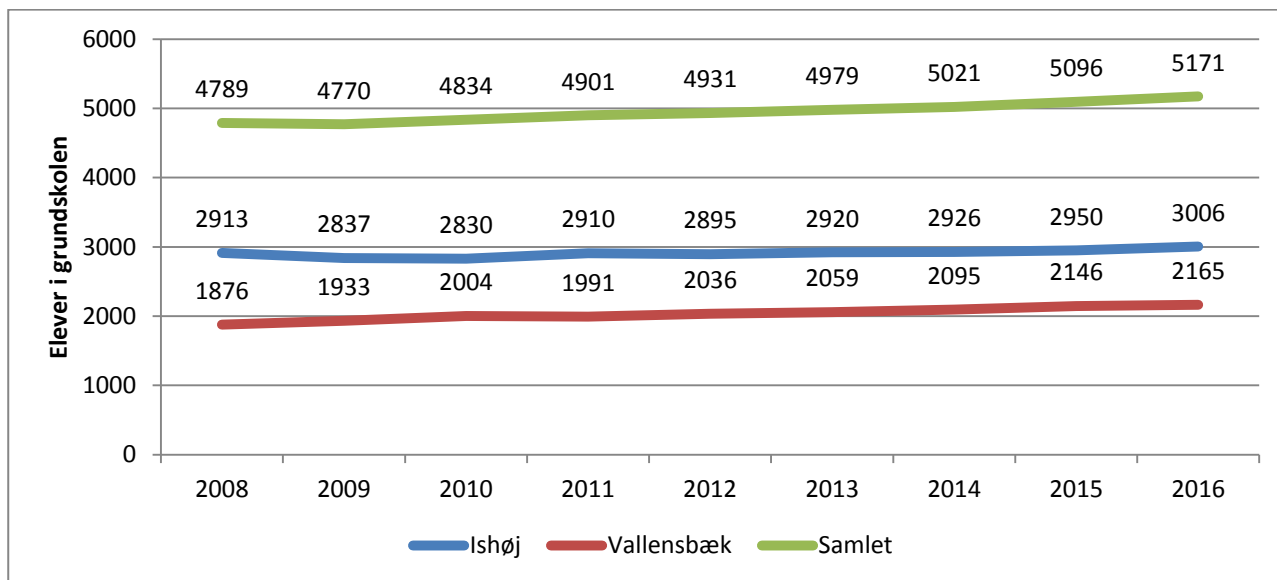
² I rapporten er kun medtaget antal fødsler i Ishøj Kommune, da CBF ikke er udførende på det sundhedsplejefaglige område for borgere fra Vallensbæk og derfor ikke registrerer antal fødsler i Vallensbæk Kommune.

³ Datakilde: Journalsystem Novax (Ishøj). Grafen angiver antal levendefødte børn.

2.2 Elever i grundskolen

Nedenstående graf viser udviklingen i antal elever i grundskolen⁴ med bopæl i henholdsvis Ishøj og Vallensbæk kommuner pr. 1. oktober i de angivne år.

Figur 3. Udvikling fra 2008 til 2016 i antal elever i grundskolen med bopæl i Ishøj og Vallensbæk kommuner⁵

Der ses en stigning fra 2008 til 2016 i antal elever i grundskolen med bopæl i Ishøj Kommune på 3,2 %. I samme periode ses en stigning i antal elever med bopæl i Vallensbæk Kommune på 15,4 %. Samlet er antallet af elever i grundskolen med bopæl i Ishøj og Vallensbæk kommuner steget med 382 fra 2008 til 2016, hvilket svarer til en procentvis stigning i det samlede elevtal på 8 %.

Fra 2015 til 2016 er elevtallet i Ishøj og Vallensbæk kommuner steget med henholdsvis 1,9 % og 0,9 %.

⁴ I opgørelsen af antal elever i grundskolen indgår kategorierne 'efterskoler', 'folkeskoler', 'friskoler og private grundskoler', 'kommunale ungdomsskoler og ungdomskostskoler', 'specialskoler for børn', 'dagbehandlingstilbud og behandlingshjem' og 'andre skoler'.

⁵ Datakilde: Danmarks Statistik.

3 Underretninger

Center for Børn og Forebyggelse modtager dagligt underretninger vedrørende børn og unge fra Ishøj og Vallensbæk kommuner fra bekymrede borgere og fagpersoner. Underretningerne er afgørende for CBF's mulighed for at støtte børn og unge, hvis trivsel er truet. De følgende afsnit omhandler de underretninger, som CBF modtog i 2016. Tallene sammenlignes med tidligere år og sammenholdes med Ankestyrelsens nationale Underretningsstatistik.

3.1 Antal underretninger

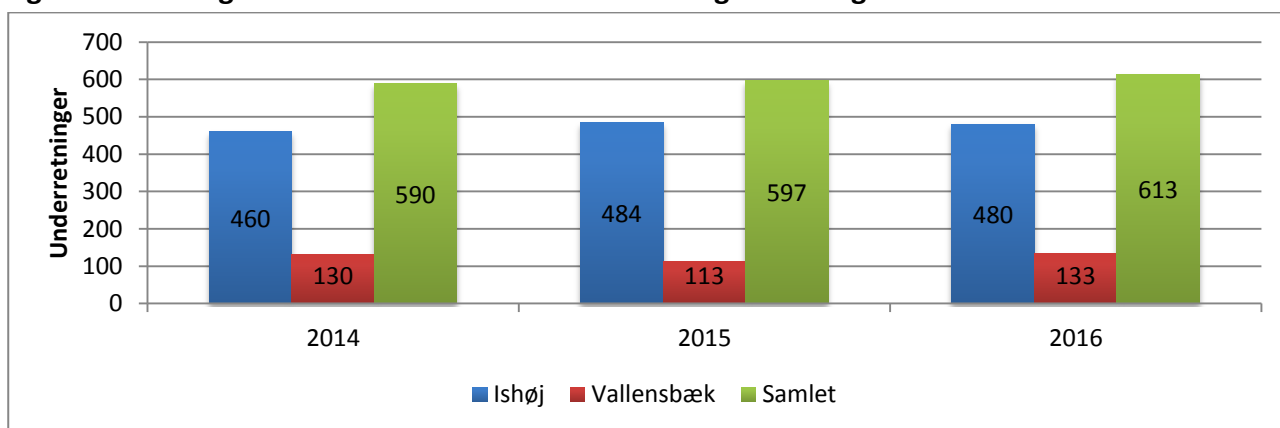
Center for Børn og Forebyggelse modtog i 2016 i alt 613 underretninger om børn og unge fra Ishøj og Vallensbæk kommuner.

Fra 2015 til 2016 er der sket en stigning i årligt antal underretninger om børn fra Ishøj og Vallensbæk kommuner på 2,7 %. Der har været en konstant stigning i antallet af underretninger de foregående år.

Fordelt på kommuner er der fra 2015 til 2016 sket et fald i antallet af underretninger om børn og unge fra Ishøj Kommune på 0,8 %, mens der er sket en stigning i antallet af underretninger om børn og unge fra Vallensbæk Kommune på 17,7 %.

Ankestyrelsen skriver i deres Årsstatistik fra 2015, at der fra 2014 til 2015 på landsplan skete en markant stigning i antallet af underretninger til kommunerne på 8,8 %.⁶ I samme periode sås der en mindre stigning i antallet af underretninger om børn og unge fra Ishøj Kommune på 5,2 %, og et markant fald i antallet af underretninger om børn og unge fra Vallensbæk Kommune på 13,1 %. Udviklingen på landsplan i 2015 afspejlede således ikke udviklingen blandt børn og unge i Vallensbæk i samme år.

Figur 4. Udvikling fra 2014 til 2016 i antal underretninger modtaget i CBF

Der underrettes ofte flere gange om det samme barn. De 613 underretninger, som CBF modtog i 2016, vedrører således i alt 437 individer. Tallet omfatter 433 børn/unge og 4 ufødte børn. Det svarer gennemsnitligt til 1,4 underretning pr. barn/ung.

⁶ Ankestyrelsen (2016): *Underretningsstatistik – Årsstatistik 2015*.

Af de 433 børn og unge havde 357 (svarende til 82,4 %) børn/unge bopæl i Ishøj Kommune, mens 72 børn/unge (svarende til 16,6 %) havde bopæl i Vallensbæk Kommune.

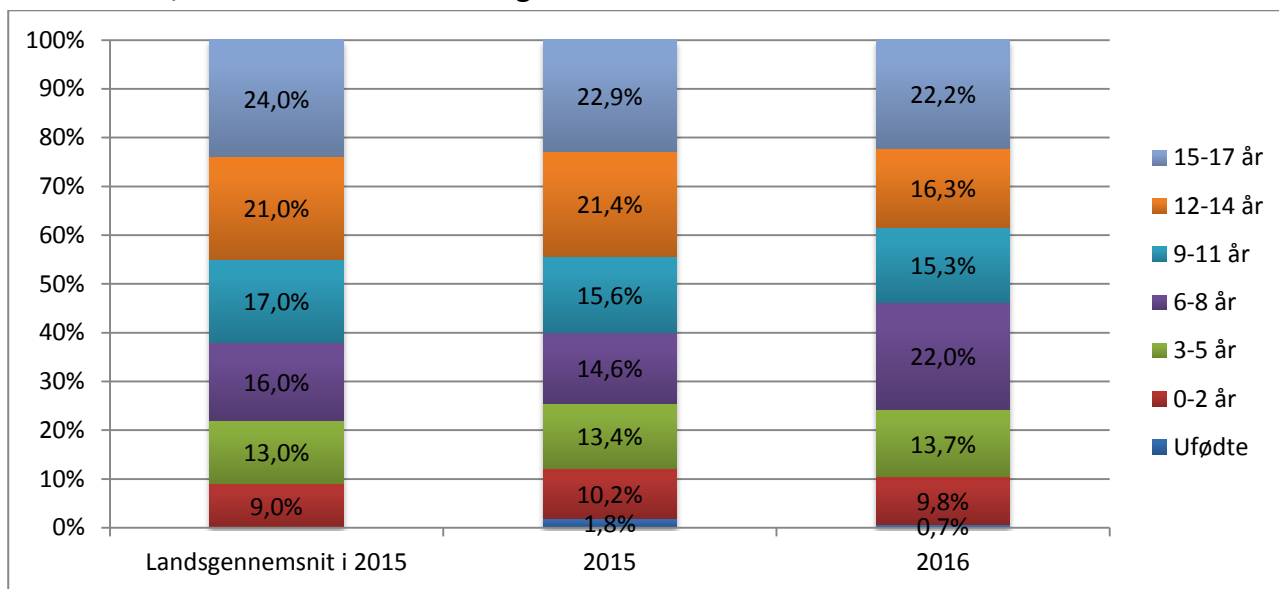
Sammenholdt med det samlede antal 0-17-årige i Ishøj og Vallensbæk Kommuner, svarer antallet af individer, som underretningerne i 2016 omhandlede, til at der har været underrettet om 6,9 %⁷ af de 0-17-årige fra Ishøj Kommune og 1,9 % af de 0-17-årige i Vallensbæk Kommune. Der sås præcis samme niveau i begge kommuner i 2015.

Af Ankestyrelsens Årsstatistik fra 2015 fremgår det, at landets kommuner i 2015 i gennemsnit modtog underretning om 50 børn per 1.000 børn.⁸ Ishøj Kommune lå i 2015 således over landsgennemsnittet, hvad angår andelen af 0-17-årige, der underrettes om, mens Vallensbæk Kommune lå under landsgennemsnittet.

3.2 Underretninger fordelt på alder

Underretningerne til Center for Børn og Forebyggelse vedrører børn og unge i alle aldersgrupper under 18 år. Generelt underrettes der oftere om de ældre børn og de unge. Dette billede stemmer overens med landsgennemsnittet fra 2015, hvor der sås flest underretninger om de unge teenagere.⁹ Aldersfordelingen i underretninger til CBF har dog igennem de seneste to år ændret sig i retning af flere underretninger om de yngre børn (6-8 år) og færre underretninger om de unge teenagere. Mens 44,3 % af underretningerne i 2015 omhandlede unge i alderen 12-17 år, var det i 2016 kun 38,5 % af underretningerne, som omhandlede denne aldersgruppe.

Figur 5. Procentvis fordeling af alder på de børn og unge, som underretningerne i 2015 og 2016 omhandlede, sammenholdt med landsgennemsnittet

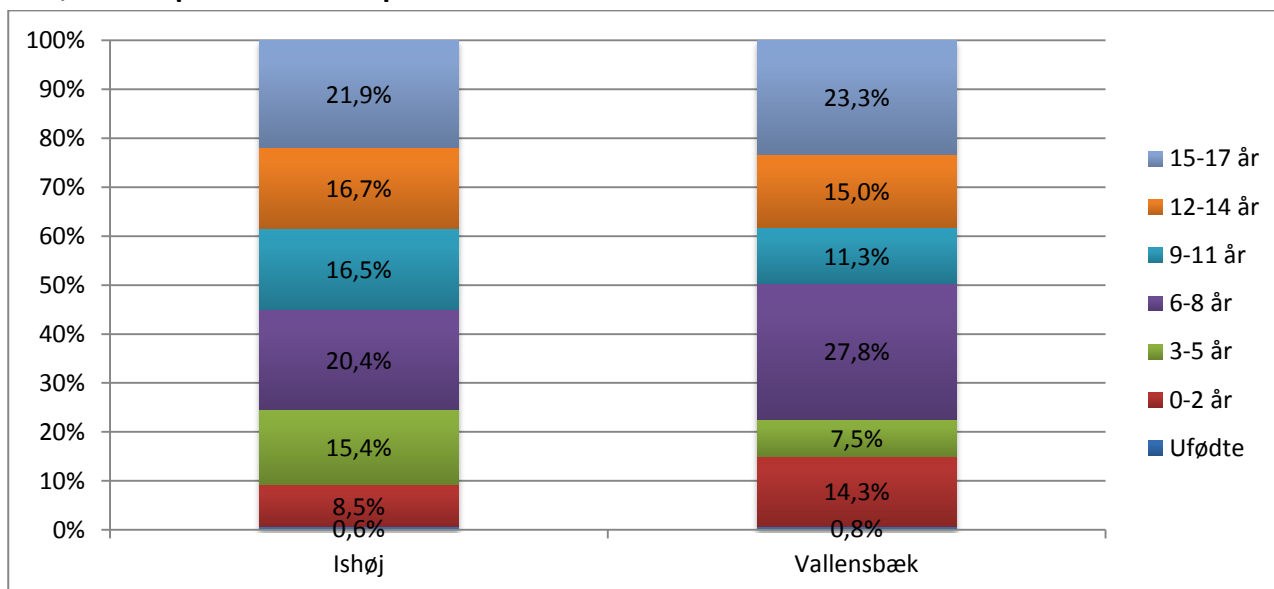
⁷ I beregningen indgår ikke underretninger om ufødte børn.

⁸ Ankestyrelsen (2016): *Underretningsstatistik – Årsstatistik 2015*.

⁹ Ankestyrelsen (2016): *Underretningsstatistik – Årsstatistik 2015*.

Ses der på fordeling på aldersgrupper i underretninger vedrørende børn og unge med bopæl i henholdsvis Ishøj og Vallensbæk, viser der sig variationer i aldersfordelingen, idet andelen af underretninger vedrørende henholdsvis 0-2-årige og 6-8-årige er højere i Vallensbæk og andelen af underretninger vedr. henholdsvis 3-5-årige og 9-11-årige er højere i Ishøj.

Figur 6. Procentvis fordeling af alder på de børn og unge, som underretningerne i 2016 omhandlede, fordelt på børnenes bopælskommuner

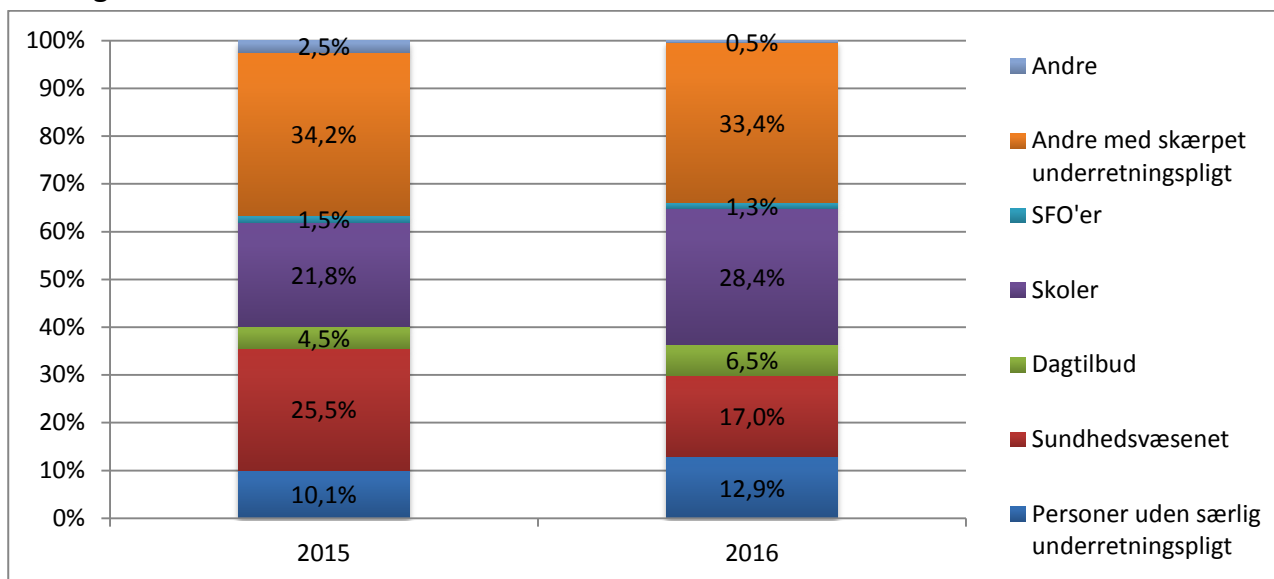
3.3 Afsender af underretning

33,4 % af de underretninger, som Center for Børn og Forebyggelse modtog i 2016, kom fra gruppen 'andre med skærpet underretningspligt'. Denne gruppe dækker over bl.a. Politiet, andre kommuner, krisecentre, øvrige centre i kommunen (herunder Socialcenter og Jobcenter), Ankestyrelsen, Statsforvaltningen o.a. Af underretningerne fra 'andre med skærpet underretningspligt' kom størstedelen fra Politiet. I 2016 var Politiet samlet set afsender på 11,6 % af de underretninger, som CBF modtog. Derudover kom 7,1 % af underretningerne fra 'andre offentlige myndigheder', mens 'andre kommuner' var afsender på 5,4 % af underretningerne.

Det fremgår af Ankestyrelsens Årsstatistik, at Politiet på landsplan stod som afsender i 7 % af underretningerne.¹⁰ Dermed modtager CBF en relativt højere andel underretninger fra Politiet, end den gennemsnitlige danske kommune. Andelen af underretninger, hvor Politiet var afsender, er faldet med 3,8 procentpoint fra 2015 til 2016 og lå således på 15,4 % i 2015.

¹⁰ Ankestyrelsen (2016): *Underretningsstatistik – Årsstatistik 2015*.

Figur 7. Procentvis fordeling af, hvem der var afsender af underretninger til CBF i henholdsvis 2015 og 2016¹¹

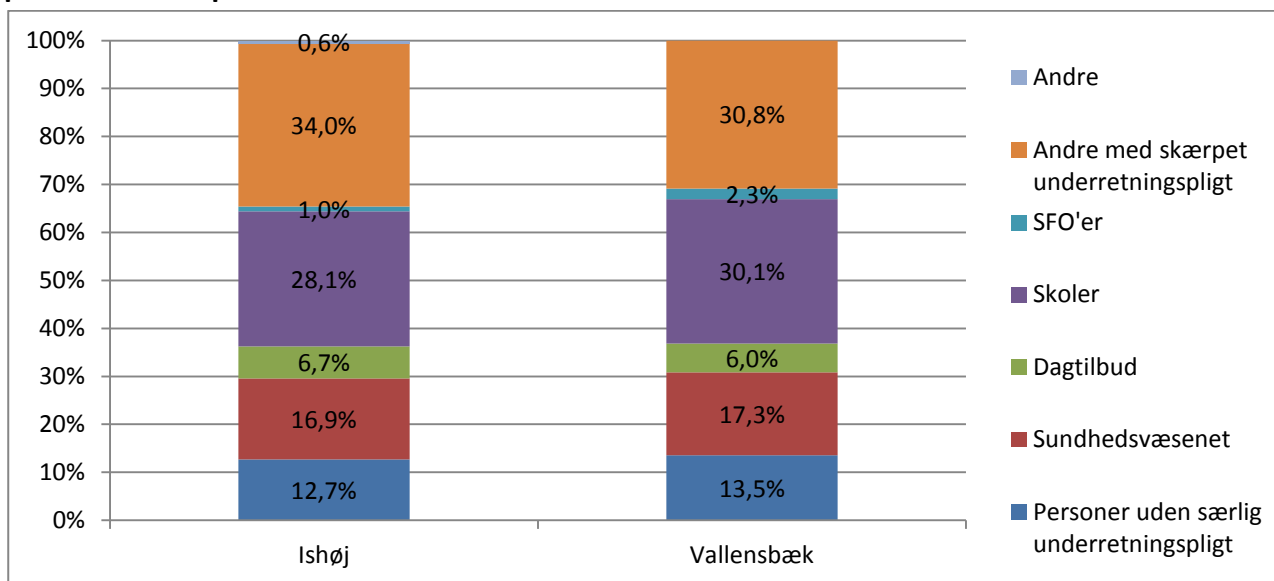
Der er sket andre mindre ændringer i fordelingen af, hvem der var afsender af underretningerne fra 2015 til 2016. Andelen af underretninger, hvor sundhedsvæsenet var afsender er eksempelvis faldet med 8,5 procentpoint, mens andelen af underretninger, hvor skoler var afsender, er steget med 6,6 procentpoint. Det fremgår af Ankestyrelsens Årsstatistik, at skolerne på landsplan stod som afsender i 21 % af underretningerne i 2015.¹²

Sammenlignes fordelingen i afsender af underretninger vedrørende børn og unge fra henholdsvis Ishøj og Vallensbæk kommuner, kan der konstateres et vist sammenfald i hvem underretningerne kommer fra. Dog kom en lidt større andel af underretningerne vedrørende børn og unge fra Vallensbæk Kommune fra skoler og SFO'er, end det er tilfældet med underretningerne vedrørende børn og unge fra Ishøj Kommune. Tilsvarende kom en lidt større andel af underretningerne vedrørende børn og unge fra Ishøj Kommune fra 'andre med skærpet underretningspligt'. Heraf er en stor andel fra Politiet. Samlet er 12,3 % af underretningerne vedrørende børn og unge fra Ishøj Kommune afsendt af Politiet. Til sammenligning er 9 % af underretningerne vedrørende børn og unge fra Vallensbæk Kommune afsendt af Politiet.

¹¹ Procenterne summer ikke 100 grundet afrunding.

¹² Ankestyrelsen (2016): *Underretningsstatistik – Årsstatistik 2015*.

Figur 8. Procentvis fordeling af, hvem der var afsender af underretninger til CBF i 2016, fordelt på børnenes bopælskommuner

3.4 Årsag til underretning

'Social adfærd'¹³ hos barnet/den unge var i 2016 den mest udbredte årsag til, at der blev underrettet om et barn eller en ung, idet social adfærd i godt en tredjedel af underretningerne blev angivet som årsag til underretningen. 'Forhold i hjemmet'¹⁴ samt 'omsorgssvigt' blev hver især angivet som årsag til underretningen i lidt under en tredjedel af underretningerne.

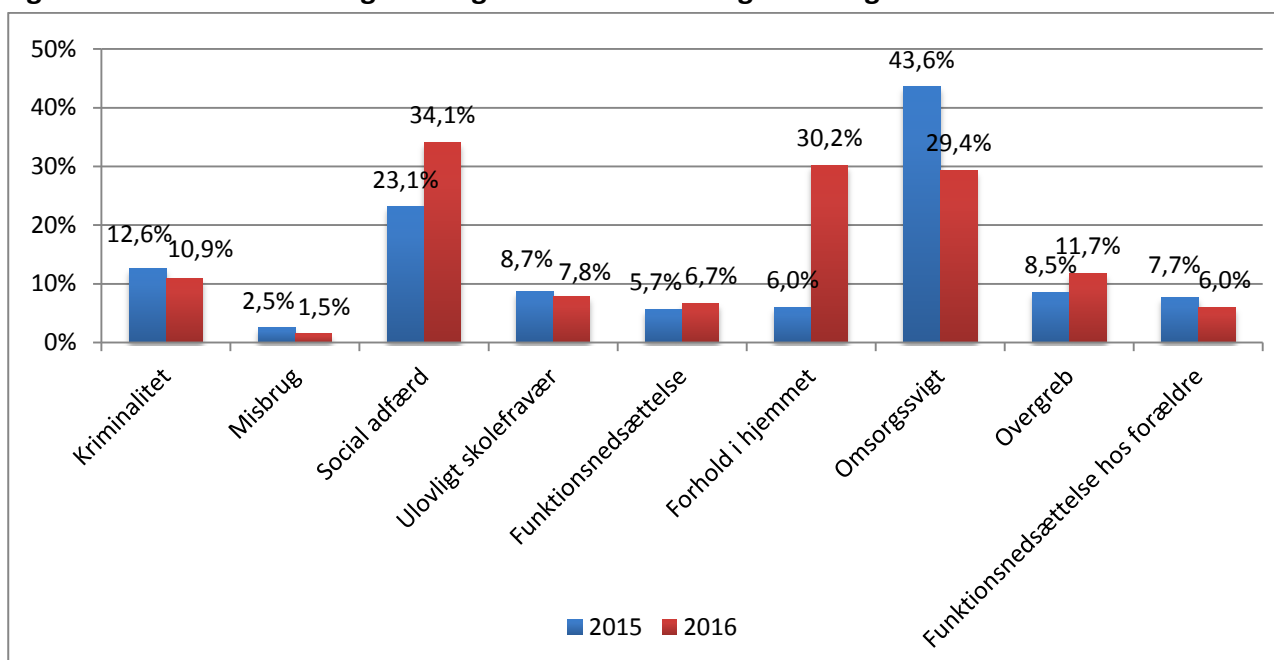
Hvad angår fordelingen af årsager til underretning, er der sket visse ændringer fra 2015 til 2016. En del af disse ændringer skyldes formentlig, at Ankestyrelsen har suppleret registreringen af årsager til underretninger med et større antal nye kategorier. Disse kategorier blev taget i anvendelse i CBF's registreringspraksis i 2016.

Den største ændring ses i andelen af underretninger på grund af forhold i hjemmet, som er steget 24,2 procentpoint fra 2015 til 2016, og i andelen af underretninger på grund af omsorgssvigt, som er faldet 14,2 procentpoint i samme periode. Den ændrede fordeling kan muligvis blandt andet tilskrives det forhold, at kategorien 'forhold i hjemmet' er blevet suppleret med Ankestyrelsens nye kategori 'manglende forældrekompetencer'.

¹³ Kategorien 'social adfærd' omfatter sociale problemer, seksuelt krænkende adfærd, selvskadende adfærd, udadreagerende adfærd, indadreagerende adfærd, følelsesmæssige problemer, selvmordstanker eller -forsøg samt social isolation.

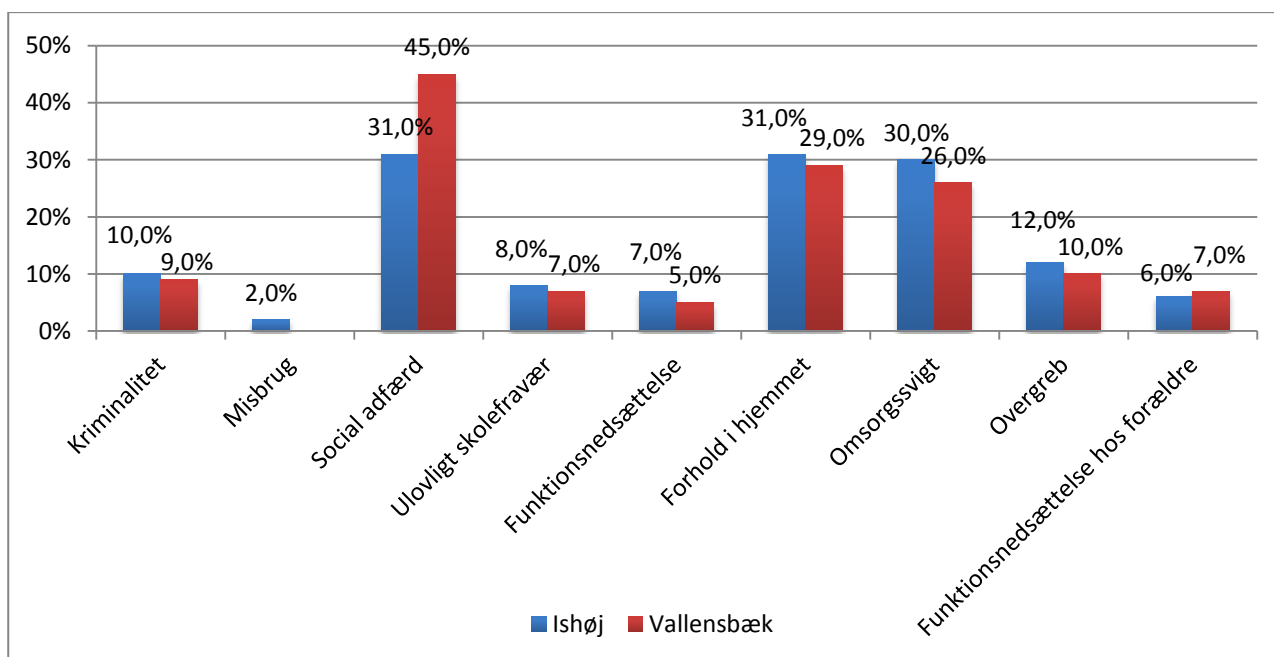
¹⁴ Kategorien 'forhold i hjemmet' omfatter kriminalitet, misbrug, vold og sygdom i hjemmet, manglende forældrekompetencer, at forældrene er truede, konflikt i familien, økonomiske problemer hos forældrene samt u hensigtsmæssige boligforhold, herunder udsættelse.

Figur 9. Procentvis fordeling af årsager¹⁵ til underretning i 2015 og 2016¹⁶

Fordelingen af årsager til underretning om børn og unge fra henholdsvis Ishøj og Vallensbæk kommuner i 2016 er overvejende ens i de to kommuner. Dog er andelen af underretninger, hvor årsagen er social adfærd, væsentligt højere blandt underretninger om børn/unge fra Vallensbæk.

Figur 10. Procentvis fordeling af årsager til underretning i 2016, fordelt på børnenes bopælskommuner

¹⁵ Kategorien 'overgreb' omfatter seksuelt overgreb og voldeligt overgreb imod barnet eller den unge. Kategorien 'funktionsnedsættelse' omfatter både fysisk og psykisk funktionsnedsættelse.

¹⁶ Procenterne summer ikke 100, da det er muligt at angive flere årsager til underretningen

4 Foranstaltninger

I dette kapitel redegøres der for Center for Børn og Forebyggelses anvendelse af foranstaltninger efter Serviceloven og Folkeskoleloven. Udviklingen fra foregående år i anvendelsen af foranstaltninger beskrives i det omfang, det er muligt.

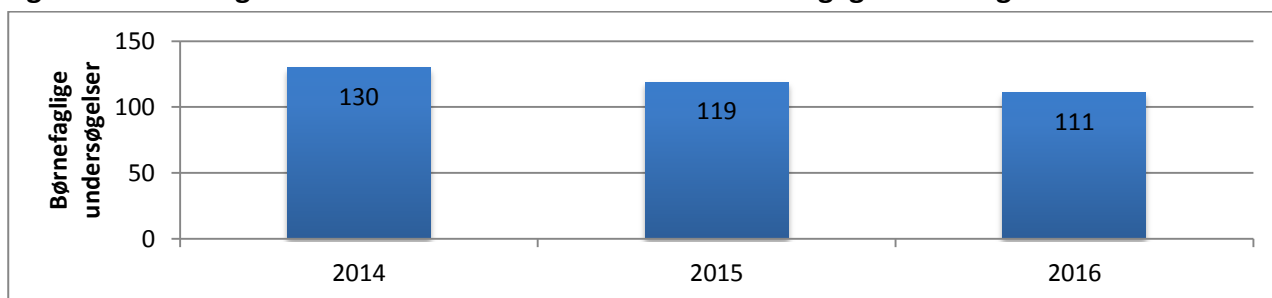
4.1 Foranstaltninger efter Lov om social service

Kommunerne er ifølge Serviceloven forpligtede til at iværksætte foranstaltninger, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til barnets eller den unges særlige behov for støtte. For at foretage en kvalificeret afdækning af, om der er forhold i en familie, der bør resultere i iværksættelse af en foranstaltning, udarbejdes børnefaglige undersøgelser.

4.1.1 Børnefaglige undersøgelser

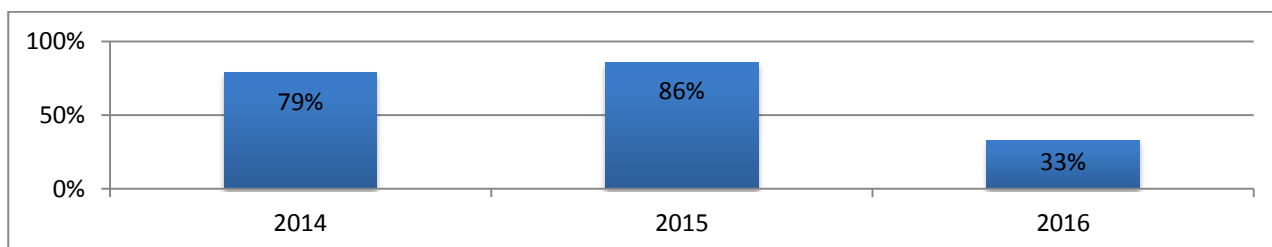
Der udarbejdes børnefaglige undersøgelser i de tilfælde, hvor der er udtrykt bekymring om barnets eller den unges udvikling, og det af familierådgiver vurderes relevant. Den børnefaglige undersøgelse skal danne grundlag for familierådgivernes videre vurdering af sagen og hvilke foranstaltninger, der vil være formålstjenstlige ud fra problemernes karakter. Der blev afsluttet 111 børnefaglige undersøgelser i CBF i løbet af 2016.

Figur 11. Udvikling fra 2014 til 2016 i antal afsluttede børnefaglige undersøgelser

Af de 111 børnefaglige undersøgelser, som blev afsluttet i 2016, blev 37 af disse, svarende til 33,3 %, afsluttet inden for tidsfristen på fire måneder. Tidsfristen er beregnet fra tidspunktet for modtagelse af underretning til den børnefaglige undersøgelse er afsluttet.

Figur 12. Udvikling i andelen af afsluttede børnefaglige undersøgelser, hvor tidsfristen blev overholdt

Sammenlignet med 2015 er der sket et markant fald på 53 procentpoint i andelen af børnefaglige undersøgelser, der afsluttes inden for tidsfristen. Årsagen til dette fald er først og fremmest, at der i

2016 har været væsentligt flere akutte sager end i 2015. Akutte sager er eksempelvis sager med voldelige eller seksuelle overgreb imod børn og unge. I sådanne sager skal den børnefaglige undersøgelse foretages øjeblikkeligt. Det betyder at andre ikke-akutte børnefaglige undersøgelser sættes på hold, indtil de akutte børnefaglige undersøgelser er afsluttet. De akutte børnefaglige undersøgelser er som regel meget komplekse og dermed mere tidskrævende end de ikke-akutte. Samlet set betyder dette, at overholdelse af tidsfristen på de ikke-akutte børnefaglige undersøgelser vanskeliggøres. I 2015 gennemførte § 50-teamet 12 akutte børnefaglige undersøgelser, svarende til 10,1 % af det samlede antal børnefaglige undersøgelser. I 2016 havde § 50-teamet 36 akutte børnefaglige undersøgelser, svarende til 32,4 % af det samlede antal børnefaglige undersøgelser. Fra 2015 til 2016 er antallet af akutte børnefaglige undersøgelser således tredoblet.

En yderligere årsag til, at andelen af børnefaglige undersøgelser, hvor tidsfristen er overskredet, er steget i 2016, er, at der er sket en udvikling i retning af, at der går længere tid, fra underretningen modtages i CBF, til der visiteres til en børnefaglig undersøgelse.

Figur 13. Udvikling fra 2015 til 2016 i varighed af perioden fra modtagelse af underretning til visitation til børnefaglig undersøgelse¹⁷

	0-30 dage	31-60 dage	61-90 dage	91-120 dage	121-... dage
2015	61,0%	26,0%	11,0%	1,0%	1,0%
2016	43,5%	30,4%	6,5%	8,7%	10,9%

Denne udvikling skyldes først og fremmest at der i StraXen har været et øget fokus på anvendelse af mindre indgribende indsatser. De mindre indgribende indsatser iværksættes typisk umiddelbart efter modtagelse af underretningen for at forebygge at familiens udfordringer vokser sig så store, at der bliver behov for at foretage en børnefaglig undersøgelse og iværksætte foranstaltninger. I de tilfælde, hvor mindre indgribende indsatser ikke er tilstrækkeligt til at løse familiens udfordringer vil perioden fra modtagelse af underretning til visitation til børnefaglig undersøgelse blive forlænget.

4.1.2 Forebyggende foranstaltninger

I dette afsnit redegøres der for udviklingen i brugen af forebyggende foranstaltninger efter Service-loven.

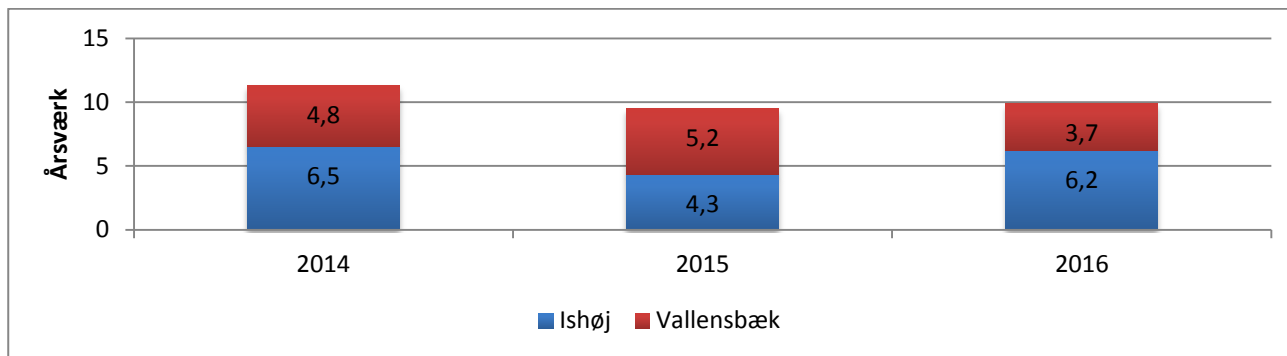
Særlige dagtilbud (specialbørnehaver)

Børn med helt særlige og vidtgående specialpædagogiske behov visiteres enten til specialbørnehavetilbuddet på Kirkebækskolen eller til specialbørnehaver i andre kommuner. Målgruppen for specialbørnehaverne omfatter blandt andet børn med multiple funktionsnedsættelser eller svær autisme. Målt på årsværk er det samlede antal specialbørnehavepladser til børn fra Ishøj og Vallensbæk Kommuner fra 2015 til 2016 steget fra 9,5 til 9,9. Det svarer til en stigning i antal årsværk på 4,2 %. Ses der isoleret på de to kommuner er der sket en stigning i antal årsværk blandt børn fra Ishøj

¹⁷ Der tages forhold for, at der i både 2015 og 2016 var 19 børnefaglige undersøgelser, hvor enten underretnings- eller visitationsdato ikke fremgik.

Kommune på 44,2 %. I samme periode er der sket et fald i antal årsværk blandt børn fra Vallensbæk Kommune på 28,8 %.

Figur 14. Udvikling fra 2014 til 2016 i antal specialbørnehavepladser til børn og unge, fordelt på bopælskommuner og opgjort i årsværk

Aflastning

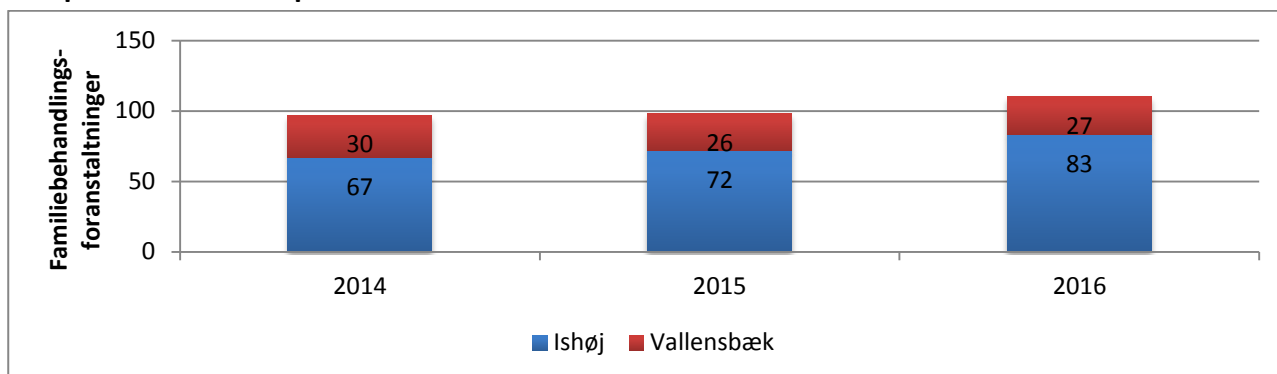
Familier med børn og unge med funktionsnedsættelser kan have behov for aflastning. Målt i årsværk var forbruget af aflastningsforanstaltninger for børn og unge fra Ishøj og Vallensbæk kommuner i 2016 på 44,1 årsværk. De 44,1 årsværk fordelte sig med 35,5 årsværk for børn/unge med bopæl i Ishøj Kommune og 8,6 årsværk for børn/unge med bopæl i Vallensbæk Kommune. På grund af ændringer i konteringsprocedurer er det ikke muligt at sammenholde anvendelsen af aflastningsforanstaltninger for 2016 med de foregående år.

Familiebehandling

Familier med behov for en særlig indsats – eksempelvis på grund af trivselsproblemer hos børnene – tilbydes familiebehandling. Center for Børn og Forebyggelse visiterer fortrinsvis til familiebehandlingstilbud i regi af Ishøjgårds Familieværksted. I tilfælde, hvor der er behov for en særlig ekspertise, hvor indsatsen skal være særligt intensiv i en periode, eller hvis Ishøjgård af andre årsager ikke kan varetage behandlingen, tilkøbes familiebehandling eksternt.

I 2016 gennemførte Ishøjgård i alt 110 familiebehandlingsforløb. I 2015 blev der gennemført 98 forløb. Samlet set er der således sket en stigning fra 2015 til 2016 i antal familiebehandlingsforløb på Ishøjgård på 12,2 %. Den største procentvise stigning ses i forhold til familier med bopæl i Ishøj Kommune.

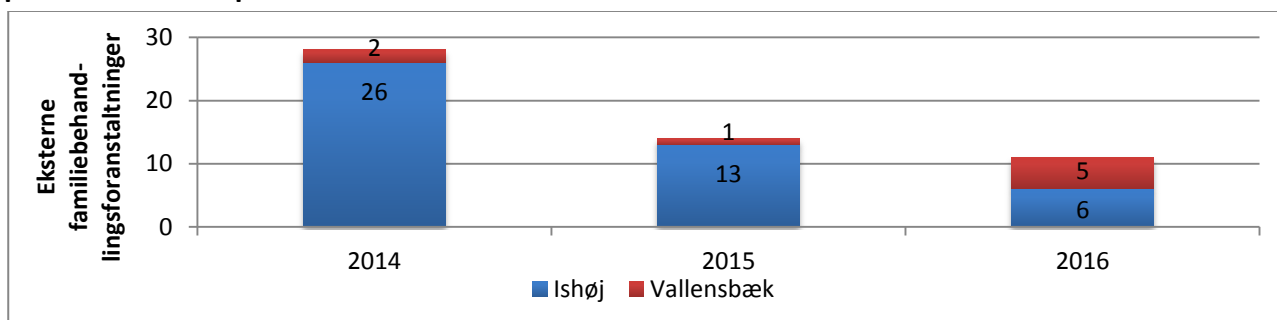
Figur 15. Udvikling fra 2014 til 2016 i antal familiebehandlingsforanstaltninger på Ishøjgård, fordelt på familiernes bopælskommuner¹⁸

I 2015 blev der tilkøbt i alt 14 eksterne familiebehandlingsforanstaltninger, mens der i 2016 blev tilkøbt 11. Fra 2015 til 2016 er der således sket et fald i det samlede antal eksterne familiebehandlingsforanstaltninger på 21,4 %, mens der fra 2014 til 2016 er sket mere end en halvering af antallet af eksterne familiebehandlingsforanstaltninger. Faldene skyldes, at der i 2015 og 2016 har været skærpet fokus i Familierådgivningen på at udnytte de ressourcer og kompetencer, der findes i Ishøjgårds Familieværksted.

Ses der isoleret på de to kommuner er der fra 2015 til 2016 sket en halvering af antal eksterne familiebehandlingsforanstaltninger til familier med bopæl i Ishøj Kommune, mens der er sket en femdobling i antal eksterne familiebehandlingsforanstaltninger til familier med bopæl i Vallensbæk.

Figur 16. Udvikling fra 2014 til 2016 i antal eksterne familiebehandlingsforanstaltninger, fordelt på familiernes bopælskommuner

Fast kontaktperson

Børn og unge med behov for særlig støtte kan tilbydes en fast kontaktperson. Formålet med kontaktpersonsforanstaltningen er at tilbyde barnet/den unge en stabil voksenkontakt, som kan støtte op om den unges udvikling. Kontaktpersonsforanstaltningen kan både tilbydes til barnet / den unge og til hele familien.

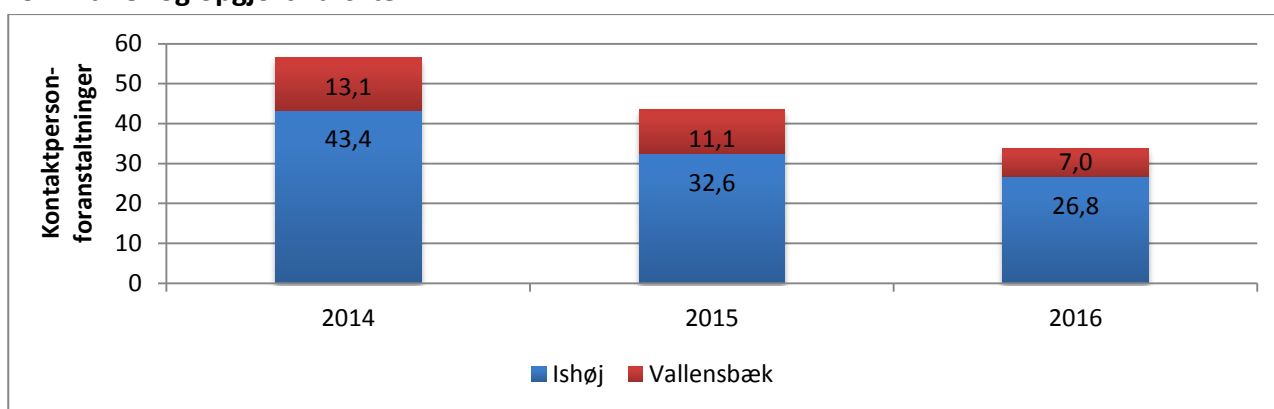
¹⁸ I opgørelsen indgår familiebehandlingsforanstaltninger efter § 52.3, herunder familiebehandling i regi af Tolmiea.

Mål i årsværk var forbruget af kontaktpersonforanstaltninger for børn og unge fra Ishøj og Vallensbæk kommuner i 2016 på i alt 33,8 årsværk. De 33,8 årsværk fordelte sig med 26,8 årsværk for børn/unge med bopæl i Ishøj Kommune og 7,0 årsværk for børn/unge med bopæl i Vallensbæk Kommune.

Fra 2015 til 2016 er der sket et fald i det samlede årlige antal årsværk på 22,5 %. Ses der isoleret på de to kommuner er der sket et fald i antallet af kontaktpersonårsværk for børn/unge i Ishøj Kommune på 17,7 %, mens der er sket et fald i antallet af kontaktpersonårsværk for børn/unge i Vallensbæk Kommune på 36,7 %.

Det forventes, at brugen af kontaktpersonforanstaltninger vil stige i 2017.

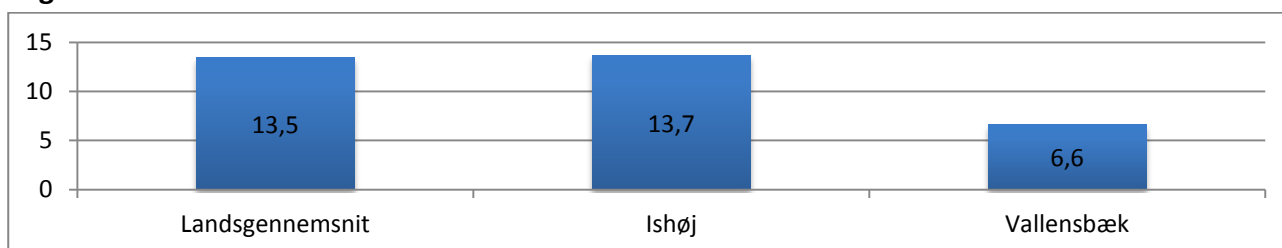
Figur 17. Udvikling i antal kontaktpersonforanstaltninger fra 2014 til 2016, fordelt på bopælskommuner og opgjort i årsværk

Antal børn og unge med forebyggende foranstaltninger

KL har udgivet nøgletalskataloget *De udsatte børn*. I nøgletalskataloget indgår en opgørelse over andelen af 0-22-årige, som har været i berøring med mindst én forebyggende foranstaltning i 2014.

Figur 18. Antal børn og unge med individrettede forebyggende foranstaltninger¹⁹ pr. 1000 0-22-årige – i 2014.²⁰

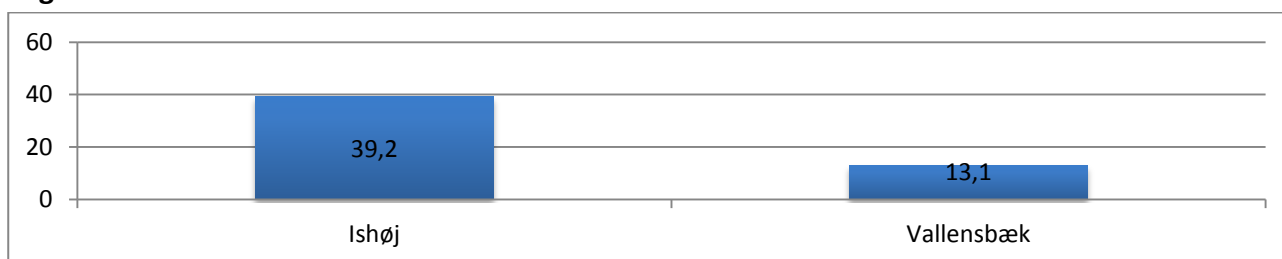

¹⁹ Det fremgår ikke klart af KL's udgivelse, hvad der menes med henholdsvis 'individrettede' og 'familierettede' foranstaltninger. Det antages, at der med 'individrettede' forebyggende foranstaltninger menes foranstaltninger, som alene er målrettet det enkelte barn – eksempelvis kontaktpersonforanstaltninger til barnet. Det antages, at der med 'familierettede' forebyggende foranstaltninger menes foranstaltninger, som er målrettet hele familien – eksempelvis familiebehandling.

²⁰ Datakilde: KL (2017) *De udsatte børn – Nøgletal 2017*.

Mens Ishøj Kommune placerede sig meget tæt på landsgennemsnittet, hvad angik andelen af børn og unge, som i 2014 modtog en individrettet forebyggende foranstaltning, placerede Vallensbæk sig væsentligt under landsgennemsnittet. Antallet af børn og unge med individrettede foranstaltninger varierede fra under 7 til over 25 børn og unge pr. 1000 0-22-årige på tværs af landets kommuner

Figur 19. Antal børn og unge med familierettede forebyggende foranstaltninger pr. 1000 0-22-årige – i 2014.²¹

Der er ikke opgjort et landsgennemsnit for antallet af børn og unge med familierettede forebyggende foranstaltninger. Det fremgår dog af KL's nøgletalskatalog, at antallet af børn og unge, som i 2014 modtog en familierettet forebyggende foranstaltning varierer imellem under 7 til over 40 børn og unge pr. 1000 0-22-årige på tværs af landets kommuner. Dermed placerer Ishøj Kommune sig blandt de kommuner med den højeste andel børn og unge, som modtog en familierettet forebyggende foranstaltning.

Forebyggelsesandele

KL opgør desuden hvor stor en andel af kommunernes samlede nettoudgifter til forebyggelse og anbringelse, som går til forebyggende foranstaltninger til udsatte børn og unge. I 2014 placerede Ishøj Kommune sig (med en forebyggelsesandel på 38,6 %) blandt landets 20 kommuner med den højeste forebyggelsesandel. Vallensbæk Kommune placerede sig (med en forebyggelsesandel på 36,7 %) blandt de 18 kommuner med den næsthøjeste forebyggelsesandel.²²

4.1.3 Anbringelser

Anbringelse af et barn eller en ung uden for hjemmet skal vurderes i sammenhæng med de øvrige foranstaltninger, der er sat i værk. Forud for anbringelsen skal der udarbejdes en handleplan, da anbringelsen kan indgå i en kombination med andre foranstaltninger. Det kan for eksempel være støtte til resten af familien, så der sideløbende arbejdes med hjemgivelse af barnet eller den unge, eller at barnet/ den unge får en kontaktperson, der kan bistå barnet under anbringelsen. I nedenstående afsnit gennemgås de anbringelser, som Center for Børn og Forebyggelse har forestået i 2015 og 2016 for henholdsvis Ishøj og Vallensbæk kommuner.

Anbragte børn og unge fra Ishøj og Vallensbæk

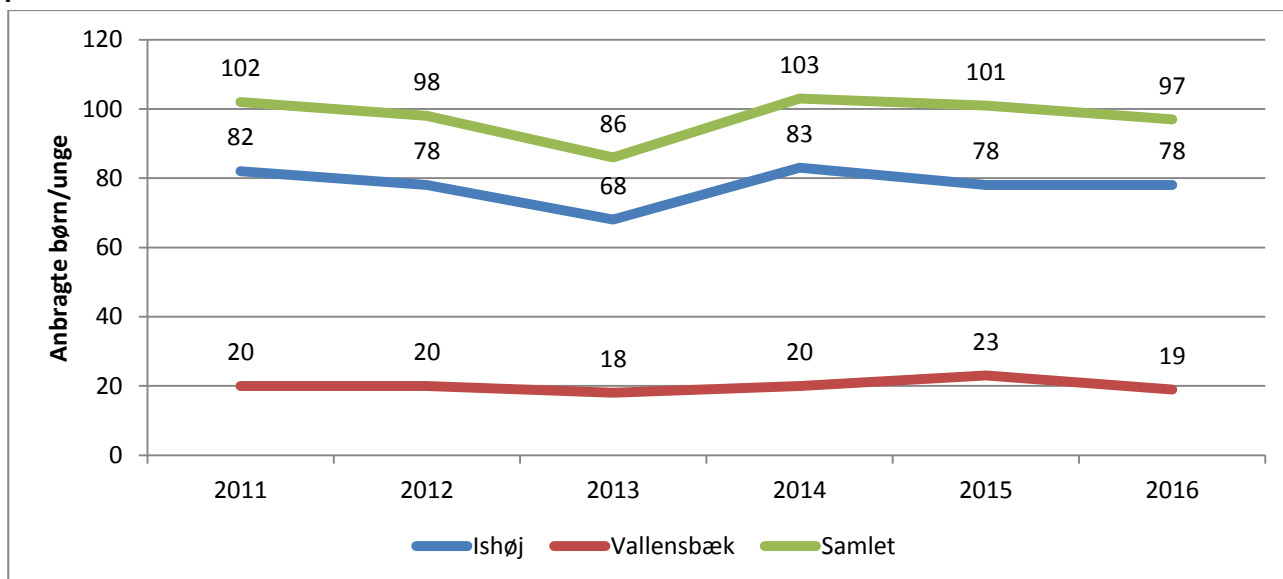
Antallet af anbringelser for Ishøj og Vallensbæk kommuner var i 2016 på 96 baseret på et øjeblikbillede pr 31. december 2016. Heraf var 78 af de anbragte børn og unge fra Ishøj, mens de resterende

²¹ Datakilde: KL (2017) *De udsatte børn – Nøgletal 2017*.

²² KL (2016) *Brug nøgletal i styringen – Kend din kommune*.

de 19 anbragte børn og unge var fra Vallensbæk. Samlet er der sket et fald i antallet af anbringelser ved årets udgang på 1,9 % fra 2014 til 2015 og på 4 % fra 2015 til 2016. Fordelt på kommuner faldt antallet af anbringelser for Ishøj Kommunes vedkommende 6 % fra 2014 til 2015, mens antallet var uændret fra udgangen af 2015 til udgangen af 2016. For Vallensbæk Kommunes vedkommende sås en stigning i antal anbringelser fra 2014 til 2015 på 15 % og et fald i antal anbringelser fra 2015 til 2016 på 17,4 %.

Figur 20. Udvikling fra 2011 til 2016 i antal anbragte børn og unge pr. 31. dec., fordelt på bopælskommuner

Sammenholdt med børnetallet i henholdsvis 2015 og 2016, var 1,53 % af det samlede antal 0-17-årige børn og unge i Ishøj Kommune anbragt ved udgangen af 2015. Ved udgangen af 2016 sås næsten samme andel anbragte (1,51 %) blandt de 0-17-årige i Ishøj Kommune.

Blandt de 0-17-årige i Vallensbæk Kommune var andelen af anbragte børn og unge væsentligt lavere. Ved udgangen af 2015 var 0,62 % af de 0-17-årige børn og unge i Vallensbæk Kommune anbragt, mens andelen ved udgangen af 2016 var faldet til 0,51 %.

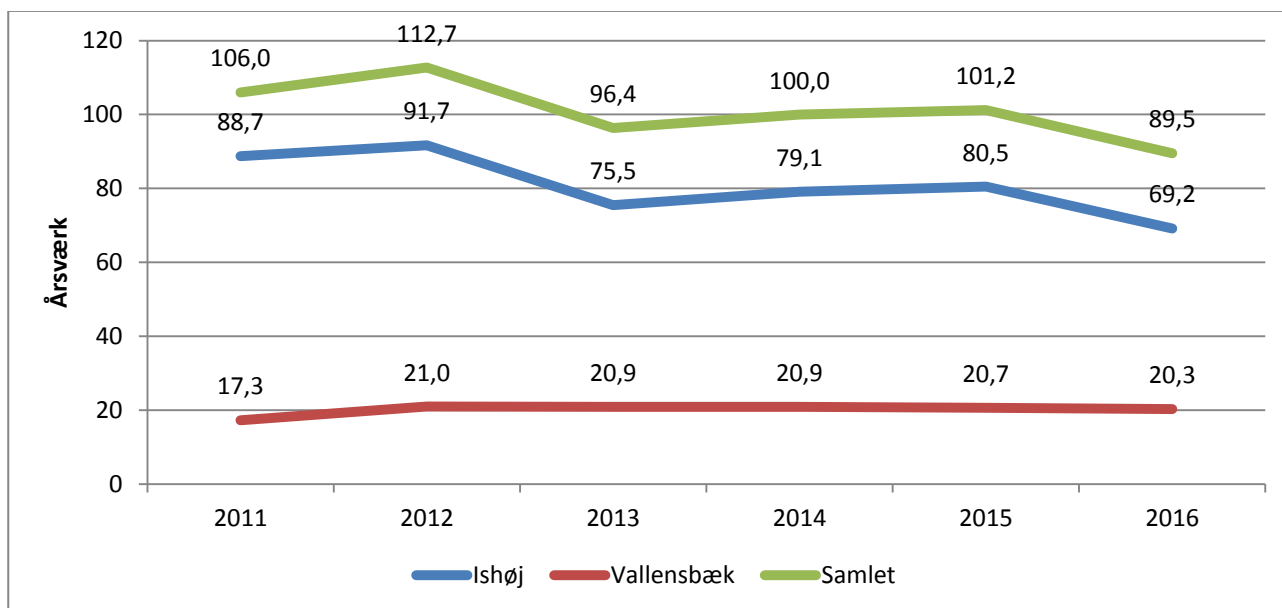
Af Ankestyrelsens anbringelsesstatistik for 2015²³ fremgår det, at 4 kommuner ved udgangen af 2015 havde mere end 2 % af de 0-17-årige i kommunen anbragt uden for hjemmet, mens 7 kommuner havde en anbringelseshyppighed på mellem 1,5 % og 2 %. Dermed placerer Ishøj Kommune sig blandt de 7 kommuner med den næsthøjeste anbringelseshyppighed. 30 kommuner havde en anbringelseshyppighed på mellem 1 % og 1,5 %. 46 kommuner havde en anbringelseshyppighed på mellem 0,5 % og 1 %, mens 11 kommuner havde en anbringelseshyppighed på mindre end 0,5 %. Vallensbæk Kommune placerer sig dermed blandt de 46 kommuner med den næstlaveste anbringelseshyppighed.

²³ Anbringelsesstatistik – Årsstatistik 2015, Ankestyrelsen, nov. 2016.

Anbringelseårsværk

Da der nogle gange er tale om meget kortvarige anbringelser, er det hensigtsmæssigt også at se på anbringelser målt i årsværk. I hele 2016 var det samlede antal anbringelser for Ishøj og Vallensbæk Kommuner på 89,5 årsværk. Dermed er der sket et fald i anbringelsesårsværk fra 2015 til 2016 på 11,6 %. Det er blandt anbragte børn, hvor bopælskommunen er Ishøj, at der er sket det største fald i antal årsværk (på 14 %).

Figur 21. Udvikling fra 2011 til 2016 i anbringelser, fordelt på bopælskommune og opgjort i årsværk

Det estimeres, at der i 2017 vil være 100,4 anbringelsesårsværk, fordelt på 82,3 anbringelsesårsværk for Ishøj Kommune og 18,08 anbringelsesårsværk for Vallensbæk Kommune.

Nye anbringelser i 2016

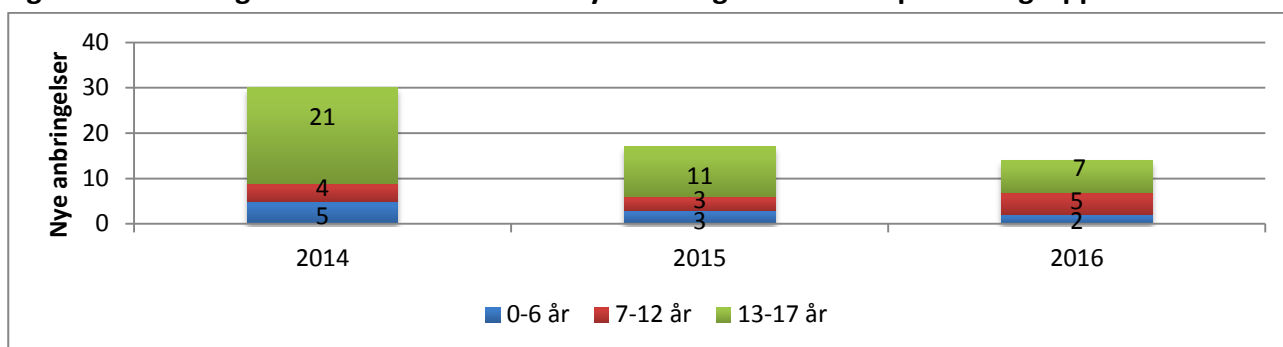
I alt er der i 2016 foretaget 14 nye anbringelser, mens der året forinden blev foretaget 17 nye anbringelser. Dermed er der sket et fald i antallet af nye anbringelser på 17,6 %. Fra 2014 til 2015 sås et fald i antallet af nye anbringelser på 43 %.

På landsplan skete der ifølge Ankestyrelsens Anbringelsesstatistik et fald fra 2014 til 2015 i antallet af effektuerede anbringelser blandt 0-17-årige på 16 %.²⁴

Halvdelen af de børn, der blev anbragt i 2016 var teenagere, mens godt en tredjedel var mellem 7 og 12 år. I 2015 var aldersfordelingen blandt de nyanbragte lidt anderledes, idet godt to tredjedele af de nyligt anbragte var teenagere. Fra 2015 til 2016 er der således sket en reduktion i andelen af nye anbringelser, som finder sted i teenagealderen, mens der er sket stigning i andelen af nye anbringelser som finder sted i alderen 7 til 12 år. Andelen af anbringelser, som finder sted i 0-6-års alderen har ligget nogenlunde stabilt de sidste tre år.

²⁴ Anbringelsesstatistik – Årsstatistik 2015, Ankestyrelsen, nov. 2016.

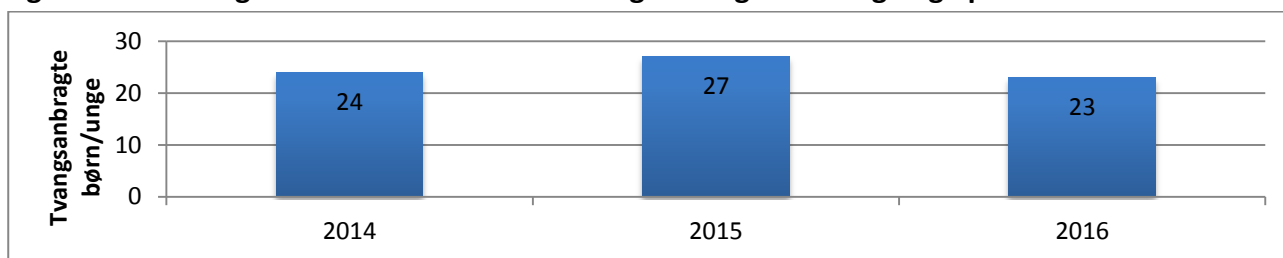
Figur 22. Udvikling fra 2014 til 2016 i antal nye anbringelser fordelt på aldersgrupper

Tvangsanbragte

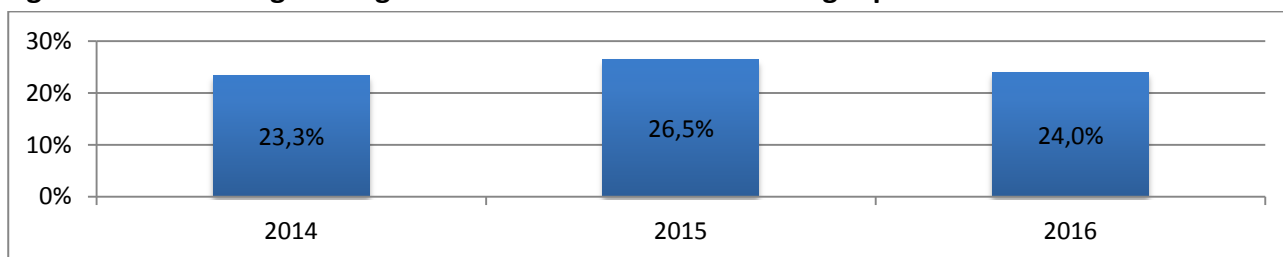
En tvangsanbringelse er en anbringelse, som sker uden forældrenes samtykke. Af de 96 anbragte børn og unge i Ishøj og Vallensbæk kommuner ved udgangen af 2016 var 23 af disse tvangsanbragt. Det svarer til, at 24 % af anbringelserne er sket uden forældrenes samtykke.

Figur 23. Udvikling fra 2014 til 2016 i antal tvangsanbragte børn og unge pr. 31. dec.

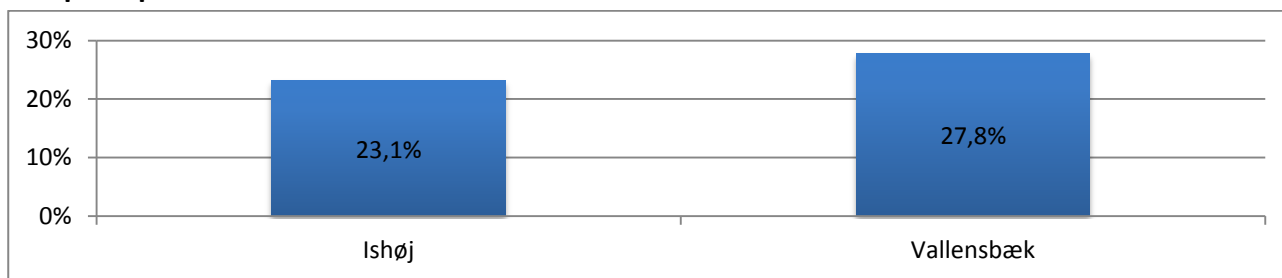
Andelen af tvangsanbragte børn og unge ud af det samlede antal anbringelser i Center for Børn og Forebyggelse har været nogenlunde ens de seneste tre år.

Figur 24. Andel tvangsanbragte ud af det samlede antal anbragte pr. 31. dec. 2014 til 2016

23,1 % af de 78 anbragte børn og unge fra Ishøj Kommune ved udgangen af 2016 var tvangsanbragt. 27,8 % af de 18 anbragte børn og unge fra Vallensbæk Kommune var tvangsanbragt.

Figur 25. Andel tvangsanbringelser ud af det samlede antal anbringelser pr. 31. dec. 2016, fordelt på bopælskommuner

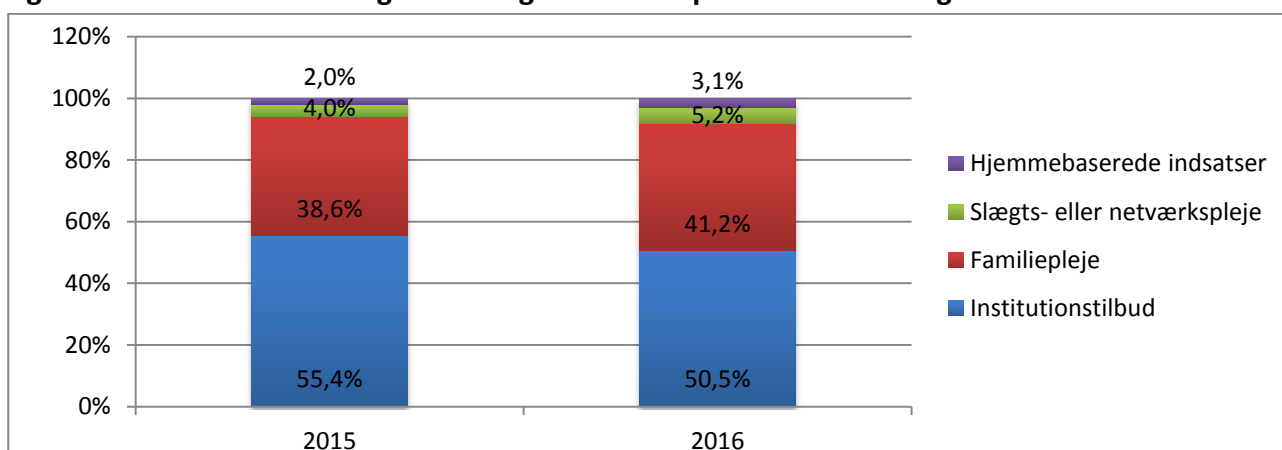

Af Ankestyrelsens Anbringelsesstatistik for 2015 fremgår det, at 18 % af det samlede antal anbragte børn og unge på landsplan var anbragt uden forældrenes samtykke ved udgangen af 2015.²⁵ Dermed placerede både Ishøj og Vallensbæk kommuner sig i 2016 over landsgennemsnittet fra 2015, hvad angår andelen af anbringelser uden samtykke.

Anbringelsessted

Størstedelen af de børn og unge, som var anbragt ved udgangen af 2016, var anbragt i et institutionstilbud²⁶. Andelen af børn og unge, som var anbragt i institutionstilbud ved årets udgang faldt fra 2015 til 2016 med 4,9 procentpoint, mens andelen af børn og unge anbragt i plejefamilie steg med 2,6 procentpoint. Andelen af anbragte børn og unge i henholdsvis slægts- og netværkspleje og hjemmebaserede anbringelser²⁷ steg med henholdsvis 1,2 og 1,1 procentpoint fra udgangen af 2015 til udgangen af 2016. En væsentlig årsag til ændringerne i fordelingen af anbringelsessteder er formentlig, at CBF i 2016 har ydet en målrettet indsats for at undgå institutionsanbringelser og i stedet benytte netværks- og plejefamilieanbringelser.

Figur 26. Procentvis fordeling af anbringelsessteder pr. 31. dec. 2015 og 2016

²⁵ Anbringelsesstatistik – Årsstatistik 2015, Ankestyrelsen, nov. 2016.

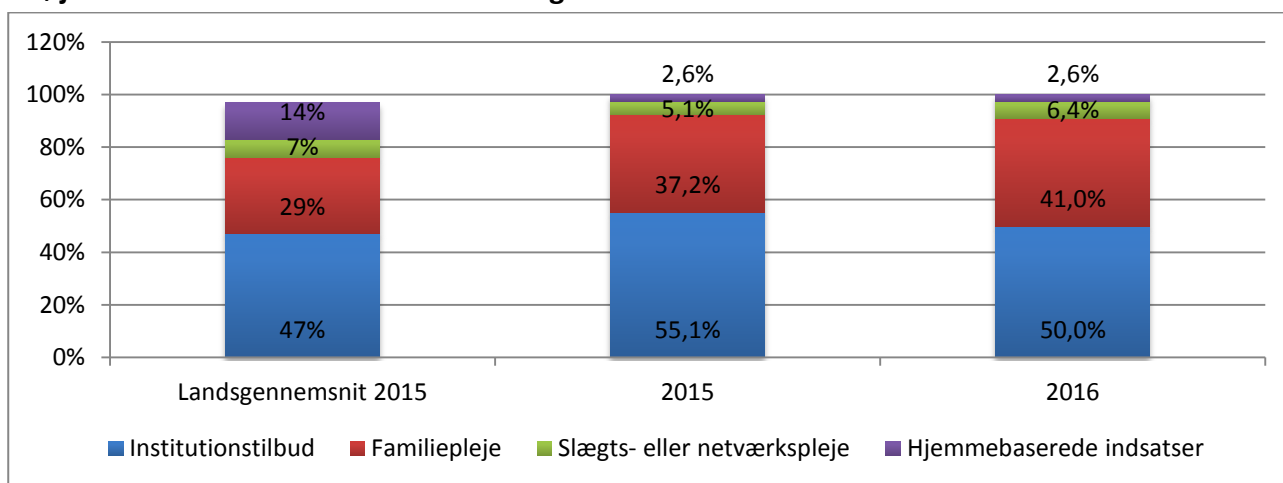
²⁶ Kategorien 'Institutionstilbud' omfatter anbringelser på opholdssteder samt i døgninstitutioner, hvor social adfærd er den primære anbringelsesårsag, døgninstitutioner, hvor funktionsnedsættelse er den primære anbringelsesårsag samt sikrede afdelinger.

²⁷ Kategorien 'Hjemmebaserede anbringelser' omfatter anbringelser på kost- og efterskole og anbringelser på eget værelse.

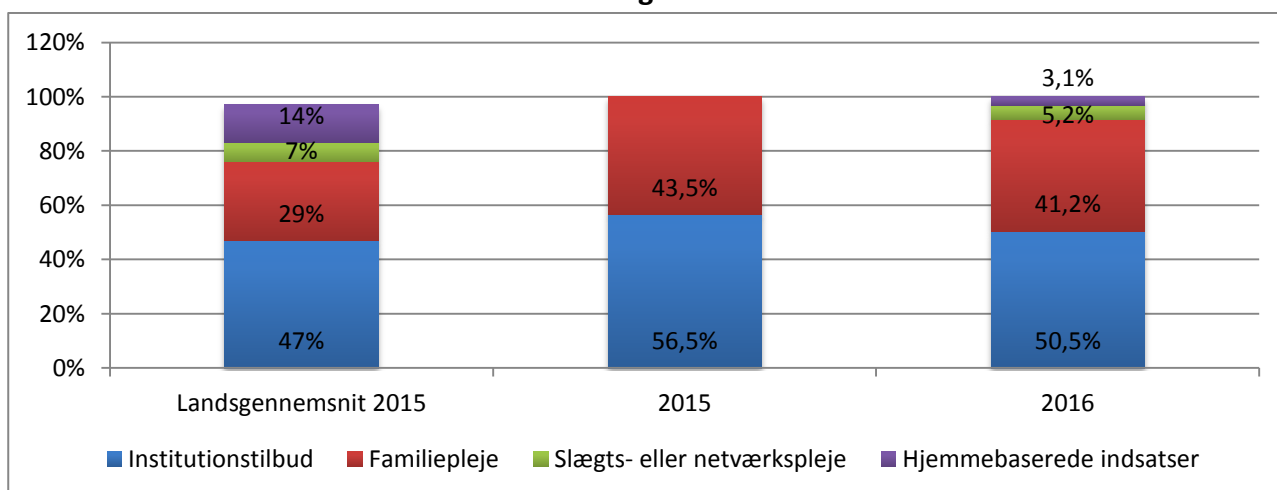
Ses der på fordelingen af anbringelsessteder opgjort i årsværk viser der sig et lidt andet billede af den procentvise fordeling af anbringelsessteder. I 2016 fordelte de 89,5 anbringelsesårsværk sig som følger: Institutionstilbud: 48 %; Familiepleje: 45,8 %; Slægts- eller netværksanbringelse: 4,5 %; Hjemmebaserede indsatser: 1,7 %.

Ses der på fordelingen af anbringelsessteder fordelt på kommuner og sammenholdt med Ankestyrelsens opgørelse af landsgennemsnittet for 2015²⁸ tegner nedenstående billede sig:

Figur 27. Procentvis fordeling af anbringelsessteder pr. 31. dec. 2015 og 2016 blandt anbragte fra Ishøj Kommune sammenholdt med landsgennemsnittet i 2015²⁹

Figur 28. Procentvis fordeling af anbringelsessteder pr. 31. dec. 2015 og 2016 blandt anbragte fra Vallensbæk Kommune sammenholdt med landsgennemsnittet i 2015

²⁸ Anbringelsesstatistik – Årsstatistik 2015, Ankestyrelsen, nov. 2016.

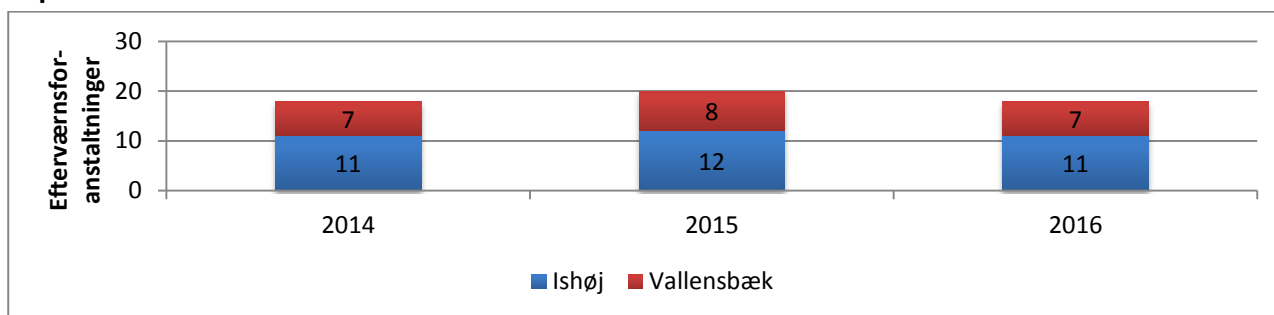
²⁹ Ankestyrelsens opgørelse summer ikke 100 på grund af afrunding samt fordi der i opgørelsen indgår kategorien 'Uoplyst' (som repræsenterer 2 % af det samlede antal anbringelser).

Som det ses af ovenstående er andelen af anbragte i familiepleje og i institutionstilbud i Ishøj og Vallensbæk kommuner højere end landsgennemsnittet. Andelen af slægts- eller netværkspleje og hjemmebaserede indsatser er for begge kommuner tilsvarende lavere.

4.1.4 Efterværn

Efterværn er et tilbud til unge i alderen 18-22 år, der indtil det 18. år har været anbragt uden for hjemmet eller har haft en fast kontaktperson. Formålet med efterværn er at sikre, at overgangen til en selvstændig voksentilværelse bliver så god som muligt for den unge. Samlet set var der ved udgangen af 2016 18 unge i efterværn. Antallet af unge i efterværn har været nogenlunde stabilt de seneste 3 år.

Figur 29. Udvikling fra 2014 til 2016 i antal efterværnsforanstaltninger pr. 31. dec., fordelt på bopælskommune

Ved udgangen af 2016 var 11 unge fra Ishøj Kommune i efterværn. Efterværnet bestod for 5 af de unges vedkommende af en kontaktpersonordning, mens det for de resterende 6 bestod af en fortsat anbringelse. 7 unge fra Vallensbæk Kommune var ved udgangen af 2015 i efterværn. For alle 7 unges vedkommende bestod efterværnet af en fortsat anbringelse.

4.2 Foranstaltninger efter Folkeskoleloven

Ifølge Lov om folkeskolen skal kommunerne tilbyde specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand til børn og unge med et omfattende støttebehov, som ikke kan tilgodeses inden for den almene skoles rammer.

4.2.1 Indstillinger til Pædagogisk Psykologisk Vurdering

For at foretage en kvalificeret afdækning af, om et barn eller en ung har behov for specialpædagogisk bistand eller specialundervisning, udarbejder Center for Børn og Forebyggelse en Pædagogisk Psykologisk Vurdering (PPV). På baggrund af ændringer i lovgivningen blev praksis i CBF omkring indstillinger til PPV ændret i 2015. Fra og med 1. august 2015 er det således kun børn og unge, som har behov for specialundervisning eller anden specialpædagogisk støtte i mindst 9 timer pr. uge, som indstilles til PPV.

Som følge af den ændrede praksis omkring indstilling til PPV sås et drastisk fald i antallet af indstillinger til PPV fra før ændringerne trådte i kraft til efter. Mens der i første halvår af 2015 i gennemsnit blev lavet 22 indstillinger til PPV pr. måned, blev der i andet halvår af 2015 i gennemsnit lavet 1 indstilling til PPV pr. måned.

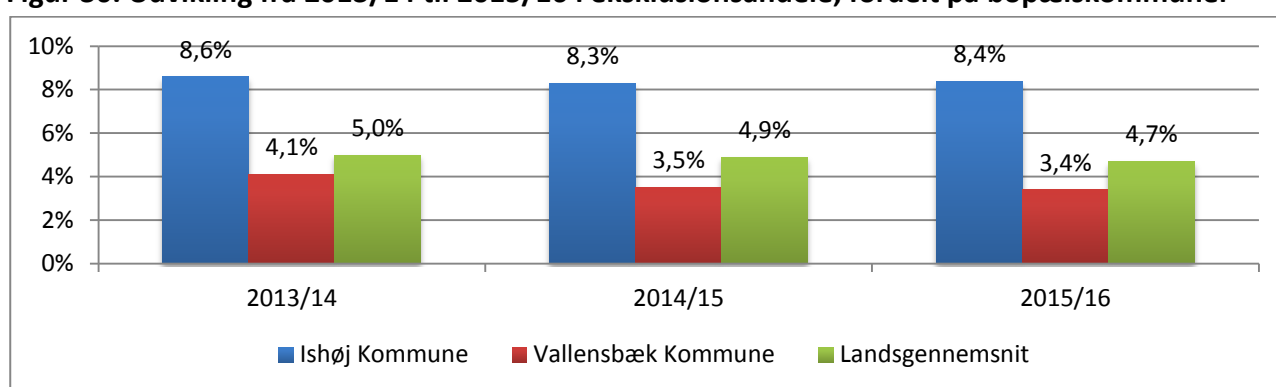
I 2016 har der i gennemsnit været 6,5 indstillinger til PPV pr. måned.

4.2.2 Eksklusionsandele

CBF har løbende fokus på inklusion, og arbejder med inklusion i bred forstand. Et pejlemærke på, hvordan det går med inklusionen i Ishøj og Vallensbæk kommuner, er, hvor store andele af det samlede antal børn i den skolepligtige alder, som modtager specialundervisning. Det vil sige, hvor mange elever som får 12 støttelektioner om ugen eller derover, går i specialklasser/gruppeordninger eller går på specialskole.

Nedenstående graf viser andelen af elever, der modtager undervisning i specialklasser, specialskoler og dagbehandlingstilbud/interne skoler, hvor henholdsvis Ishøj og Vallensbæk er bopælskommune.

Figur 30. Udvikling fra 2013/14 til 2015/16 i eksklusionsandele, fordelt på bopælskommuner³⁰

4.2.3 Specialundervisningsforanstaltninger

Elever med et specialundervisningsbehov har efter Folkeskolelovens § 20, stk. 2, 3 og 5 har ret til skoletilbud i en specialklasse, i et dagbehandlingstilbud eller på en specialskole. Specialundervisningsbegrebet blev i revidering af Folkeskoleloven i 2012 præciseret til at være minimum et støttebehov på 9 timer pr. uge. Det betyder, at elever med et støttebehov under 9 timer pr. uge varetages af barnets skole. Tildeling af støtte på 9 timer eller mere skal som nævnt være baseret på en Pædagogisk Psykologisk Vurdering.

Der visiteres både til egne, lokale specialundervisningstilbud i Ishøj og Vallensbæk Kommuner samt til specialundervisningstilbud i andre kommuner. Så vidt muligt visiteres der til specialundervisningstilbud i Ishøj eller Vallensbæk³¹, da dette giver gode muligheder for at følge eleverne tættere og i mange tilfælde udvikle individuelle løsninger, som er med til at sikre, at eleven så hurtigt som muligt kan inkluderes i den almene undervisning. I enkelte tilfælde visiteres der til andre kommuner, som har specialundervisningstilbud med særlige ekspertiser og kompetencer.

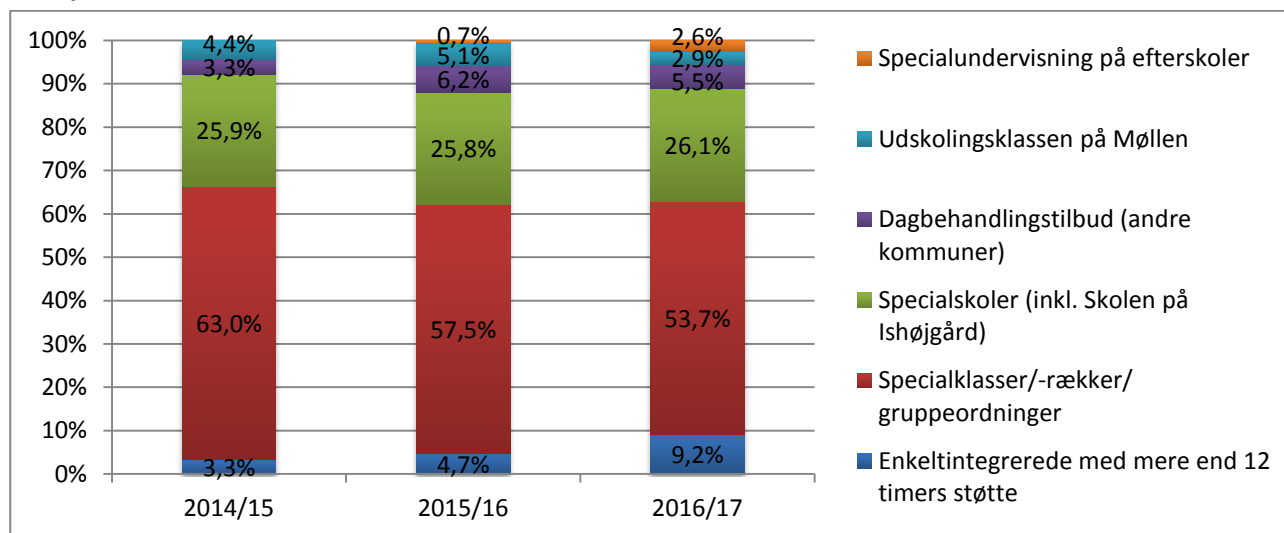
Fra skoleåret 2015/16 til skoleåret 2016/17 har det samlede antal specialundervisningsforanstaltninger ligget nogenlunde stabilt – på mellem 270 og 275 specialundervisningsforanstaltninger pr. sko-

³⁰ Datakilde: MBULs dataportal, LIS.

³¹ De lokale specialundervisningstilbud, som findes i Ishøj og Vallensbæk, fordeler sig på tre almindelige folkeskoler (Strandgårdsskolen, Gildbrokskolen og Vallensbæk Skole), to specialskoler (Kirkebæksskolen og Skolen på Ishøjgård) samt produktionsskolen Møllen i Ishøj

leår. Dog har fordelingen af foranstaltninger ændret sig i retning af færre specialklasse/-rækker/gruppeordninger og flere enkeltintegrationstimer.

Figur 31. Procentvis³² fordeling af specialundervisningsforanstaltninger i skoleårene 2014/15 til 2016/17³³

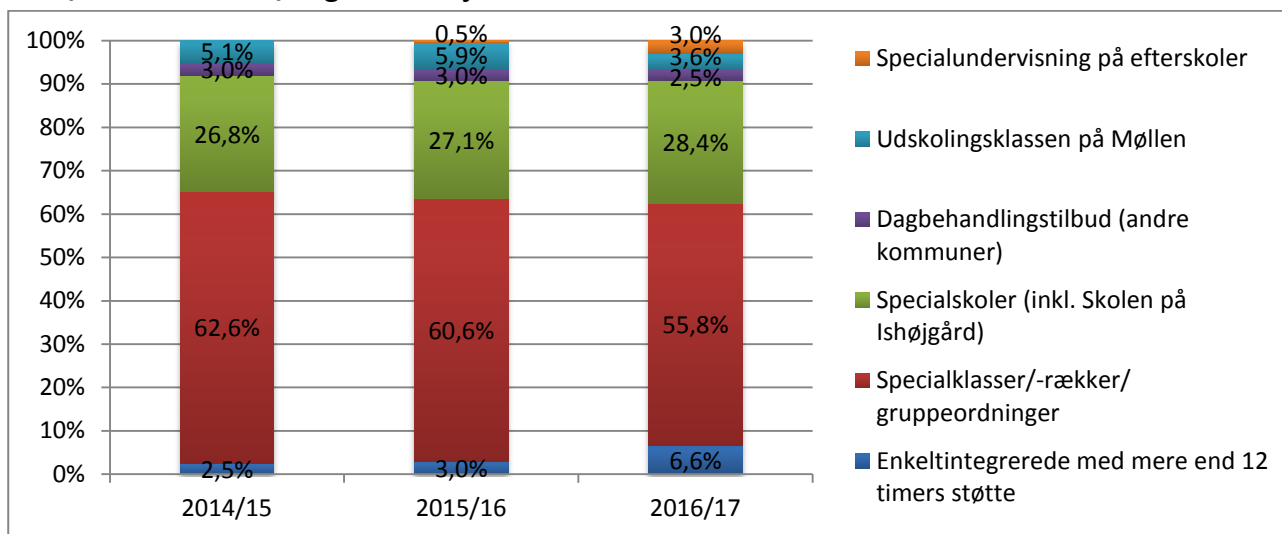
Ses der på specialundervisningsforanstaltninger i skoleåret 2016/17 fordelt på børnenes bopælskommuner ses det, at 197 af specialundervisningsforanstaltningerne (svarende til 72,4 % af de samlede antal specialundervisningsforanstaltninger) blev givet til børn med bopæl i Ishøj, mens 75 foranstaltninger (svarende til 27,6 %) blev givet til børn med bopæl i Vallensbæk.

Der ses mindre variationer i den procentvise fordeling af typer af specialundervisningsforanstaltninger på tværs af de to kommuner. Eksempelvis visiteres en væsentligt større andel børn fra Vallensbæk Kommune til dagbehandlingstilbud i andre kommuner, end det er tilfældet blandt børn fra Ishøj Kommune. Tilsvarende visiteres en større andel børn fra Ishøj Kommune til specialskoler og specialklasser/-rækker/gruppeordninger end det er tilfældet blandt børn fra Vallensbæk.

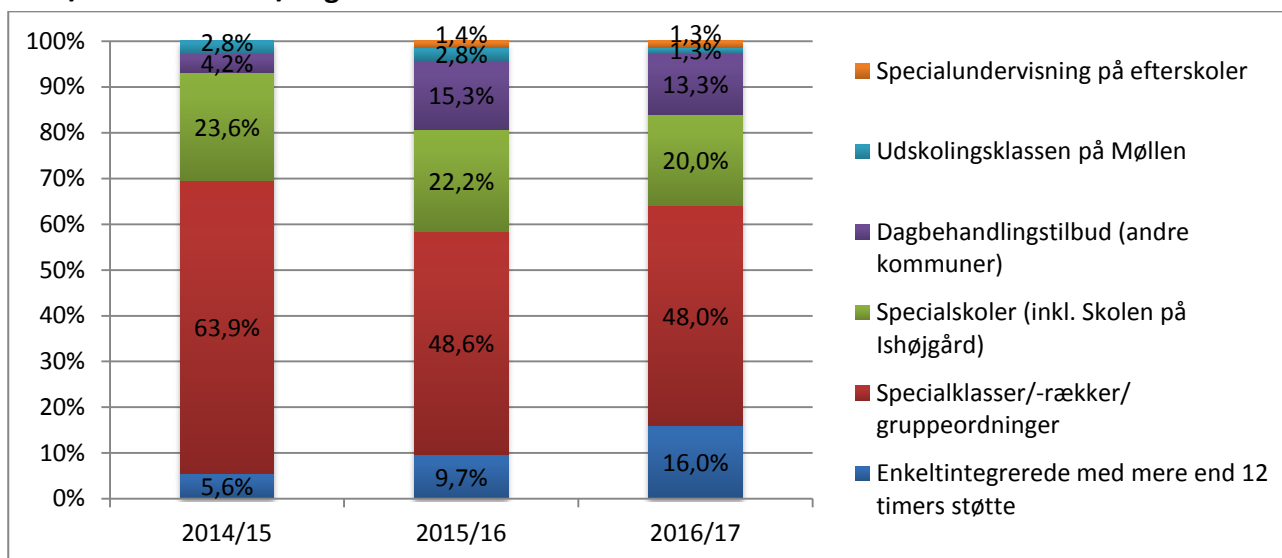
³² Procenterne summer ikke 100 grundet afrunding.

³³ Tal for skoleåret 2014/15 og 2015/16 er opgjort pr. 5. september 2014 og 2015, mens tal for skoleåret 2016/17 er opgjort pr. 31. december 2016.

Figur 32. Procentvis fordeling af specialundervisningsforanstaltninger i skoleårene 2014/15 til 2016/17 blandt børn/unge fra Ishøj Kommune

Figur 33. Procentvis fordeling af specialundervisningsforanstaltninger i skoleårene 2014/15 til 2016/17 blandt børn/unge fra Vallensbæk Kommune

5 STU og voksenspecialundervisning

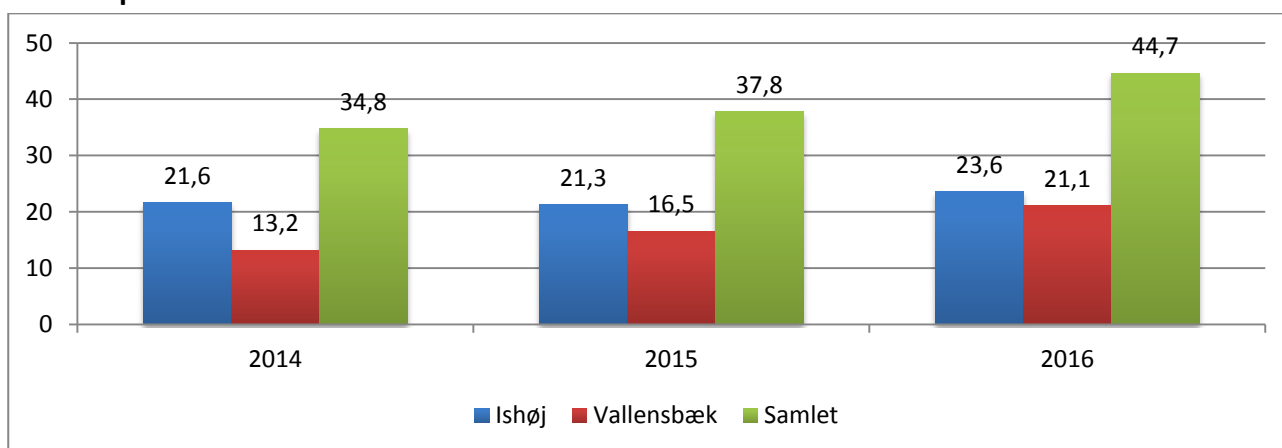
Center for Børn og Forebyggelse står for visitation til særlige uddannelses tilbud for unge i alderen 16 til 25 år med særlige behov og for voksne med fysiske eller psykiske funktionsned sættelser. I dette kapitel redegøres der for udviklingen i anvendelsen af tilbuddene Særligt Tilrettelagt Ungdomsuddannelse (STU) og voksenspecialundervisning.

5.1 STU – Særligt Tilrettelagt Ungdomsuddannelse for unge med særlige behov

Unge, som afslutter grundskolen og som vurderes ikke at kunne gennemføre en ordinær ungdomsuddannelse, har i henhold til Lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov, krav på en 3-årig særligt tilrettelagt ungdomsuddannelse (STU) frem til det 25. år.

I 2016 blev der gennemført STU-forløb for elever fra Ishøj og Vallensbæk kommuner svarende til i alt 44,7 årspladser. Fra 2015 til 2016 er der sket en stigning i antal STU-forløb omregnet til årspladser på 18,3 %. Stigningen skyldes fortrinsvis årgange med relativt mange svært handicappede unge. Det forventes, at antallet af årspladser vil falde igen i løbet af 2018 og 2019.

Figur 34. Udvikling fra 2014 til 2016 i antal STU-forløb, fordelt på bopælskommune og omregnet til helårspladser

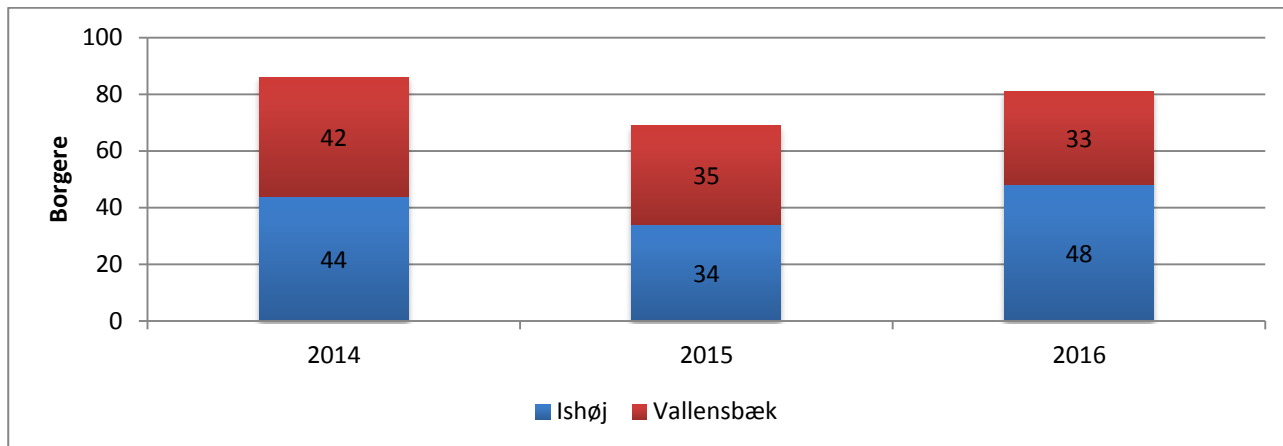

5.2 Voksenspecialundervisning

Specialundervisning for voksne er et tilbud til personer med fysiske eller psykiske handicap. Der kan være tale om såvel en permanent som en midlertidig funktionsned sættelse. Tilbuddet indeholder undervisning og kan også indeholde specialpædagogisk bistand inklusiv rådgivning og vejledning.

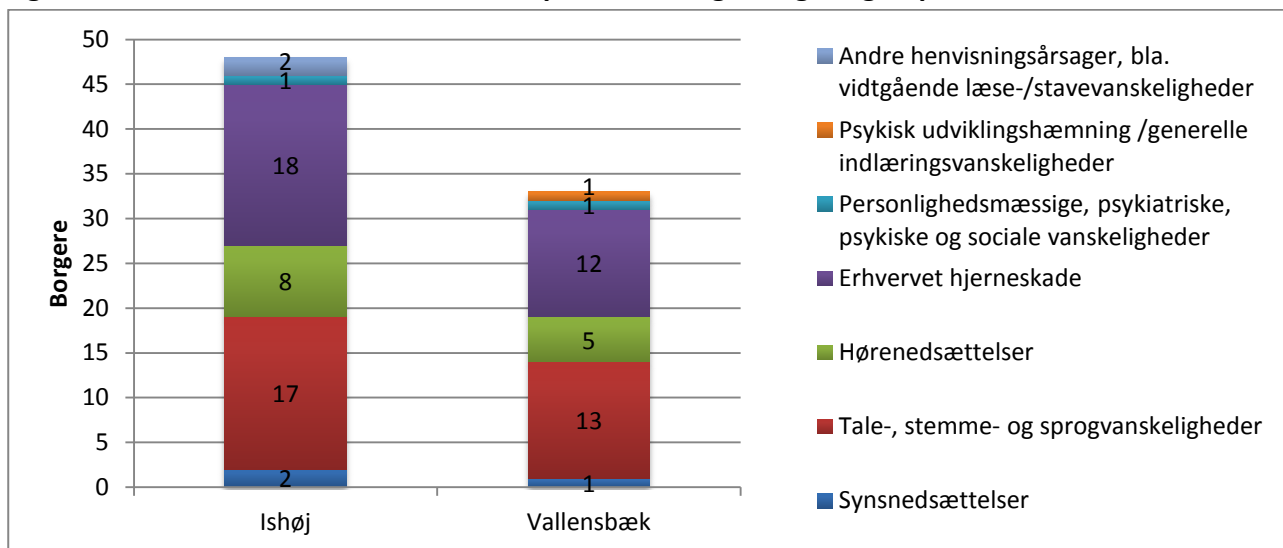
Visitationer til voksenspecialundervisning sker i samarbejde med relevante faggrupper såsom hjælpemiddelområdet, Socialcentret, Center for Børn og Forebyggelse og kommunens hjerneskadecoordinator for at sikre en samlet og koordineret indsats. I 2016 blev i alt 81 borgere visiteret til voksenspecialundervisning. Heraf var 48 borgere, svarende til 59,3 %, fra Ishøj Kommune, mens 33 borgere, svarende til 40,7 %, var fra Vallensbæk Kommune.

Figur 35. Udvikling fra 2014 til 2016 i antal borgere visiteret til voksenspecialundervisningstilbud, fordelt på bopælskommune

I 2016 var erhvervet hjerneskade og tale-, stemme- og sprogvanskeligheder den hyppigste henvisningsårsag blandt borgere fra både Ishøj og Vallensbæk kommuner.

Figur 36. Visiterede forløb i 2016 fordelt på henvisningsårsager og bopælskommune³⁴

³⁴ Kategorierne 'personligheds- og psykiatriske/psykiske og sociale vanskeligheder' samt 'psykisk udviklingshæmning / generelle indlæringsvanskeligheder' kan indgå i nedenstående kategorier, hvor fx syns- eller talevanskeligheder er den primære henvisningsårsag.

6 Afgørelser i Center for Børn og Forebyggelse

Borgere har mulighed for at klage over sagsbehandlingen i Center for Børn og Forebyggelse. I dette kapitel redegøres der for klager vedrørende afgørelser i 2016.

6.1 Afgørelser af klager vedrørende børne/familiesager

I løbet af 2016 modtog Center for Børn og Forebyggelse i alt 57 afgørelser fra Byretten og Ankestyrelsen vedrørende klager over afgørelser i Familierådgivningen. Af dem var afgørelsen i 33 tilfælde, svarende til 57,9 %, at CBF's afgørelse blev stadfæstet.

Figur 37. Afgørelser i 2016 af klager vedrørende børne/familiesager

Samlet opgørelse for Ishøj Kommune:	
Omgørelse	5
Omgørelse/Hjemvisning	0
Omgørelse/Hjemvisning/stadfæstelse	1
Omgørelse/Stadfæstelse	4
Hjemvisning	2
Hjemvisning/stadfæstelse	2
Stadfæstelse	29
Egen drift	1
Samlet antal sager for Ishøj	44
<i>Byretten</i>	7
<i>Ankestyrelsen</i>	37
Samlet opgørelse for Vallensbæk Kommune:	
Omgørelse	1
Omgørelse/Hjemvisning	0
Omgørelse/Hjemvisning/stadfæstelse	0
Omgørelse/Stadfæstelse	0
Hjemvisning	5
Hjemvisning/stadfæstelse	1
Stadfæstelse	4
Egen drift	2
Samlet antal sager for Vallensbæk Kommune	13
<i>Byretten</i>	1
<i>Ankestyrelsen</i>	12

Det er særligt i sager inden for Servicelovens § 41 (merudgifter) og § 42 (tabt arbejdsfortjeneste) at der er sket hjemvisninger i 2016. Center for Børn og Forebyggelse har i 2017 øget fokus på at sikre korrekt sagsbehandling på dette område.

6.2 Afgørelser af klager vedrørende specialundervisning og STU

I løbet af 2016 modtog Center for Børn og Forebyggelse ingen afgørelser fra Klagenævnet for Specialundervisning vedrørende klager om specialundervisning og specialpædagogisk bistand til børn, unge og voksne. Der var heller ingen klager vedrørende STU³⁵

³⁵ Årsrapport 2016, Klagenævnet for Specialundervisning.